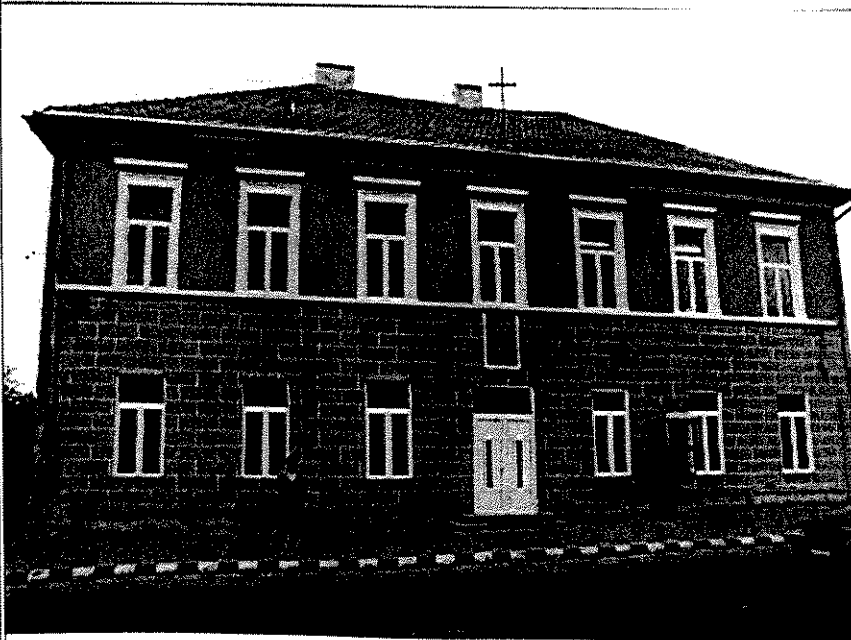

REVISTĂ EDITATĂ DE ASOCIAȚIA CULTURAL-SPORTIVĂ "IZVORUL" - SĂCELE, ÎNFIINȚATĂ
ÎN ANUL 1922 ȘI ÎNREGISTRATĂ LA JUDECĂTORIA BRAȘOV, SUB NR. 15553, DIN 8.03.1994,
cont nr. 4072996060012 B.R.D. FILIALA SĂCELE

V R E M

*să răscolim trecutul celor ce-au cutreerat pământul românesc
să înfățișem prezentul văduvit de măreția trecutului
să despiciăm drum nou prin vremuri Să celor de mâine și
să contribuim cu toată puterea noastră de muncă tinerească
la ridicarea acestor plaiuri mocănești*

VICTOR TUDORAN
Plaiuri Săcelene, 1934

LUMINEAZA-TE SI VEI FI VOESCE SI VEI PUTE

Prin staruintia neobosita a Onor. Preoti
NEGOE POPEA si RADU POPEA, judeliu
VOICU ROSCULETIU, episcopileru VOICU
ROSCULETIU sen. STANU GAITANU, GEORGE
GOLOGANU si JOAN SIEITANU si prin
contribuirea intregii comune bisericesci
s-a ridicatu acestu edificiu scolasticu
in a. 1873 fiindu Archiepiscopu Metro-
litulu ANDREIU BARONU SIAGUNA
Vicariu Archimandritulu NICOLAU
POPEA

Localul vechii școli românești din Satulung (1873) și placa memorială de pe frontispiciul ei

Plaiuri Săcelene

APARE TRIMESTRIAL

MEMENTO

“ După ce o veți citi, păstrați revista în casa voastră. Oricând o veți găsi, vă va face plăcere, fiindcă vă reamintește oameni și locuri scumpe vouă și părinților voștri.”

Cuprins

Memoriam

SĂCELELE-N SĂRBĂTOARE.....	3
GEORGE MOROIANU ȘI LIGA CULTURALĂ ROMÂNĂ.....	4
ALTE CHIPURI DIN SĂCELE	5
DUMNEZEU ȘI VIAȚA NOASTRĂ.....	7

Cultura

SĂRBĂTOARE CULTURALĂ LA SĂCELE.....	8
PRESA, CA MARTOR AL ISTORIEI.....	10
PSEUDOJURNAL PE UN ITINERARIU DE CÎRCOTIT (II).....	11
LA PAS PRIN LIBRĂRII.....	14
SĂRBĂTORI ORTODOXE ÎN ICONOGRAFIA CREȘTINĂ.....	15

Actualitatea

“ARTA ÎNFRĂȚIRII”	16
ELECTROPRECIZIA S.A. O FIRMĂ DE TOP.....	17
PRIMĂRIA MUNICIPIULUI SĂCELE.....	18
PRIMĂRIA SĂCELE, LA ÎNĂLȚIME !.....	19

Opinii

SĂCELENI, OARE NE-AM FĂCUT DATORIA?.....	20
VARIAȚIUNI MEDITATIVE LA “LUPUL SINGURATIC”.....	22
“IZVORUL”.....RECE!?!.....	23

Sănătate sport

VARIANTE PENTRU DRUMETII ÎN JURUL SĂCELELOR.....	24
ÎNTOARCEREA LA NATURĂ.....	25

Să nu uităm**SĂCELELE-N SĂRBĂTOARE****A.C.S "IZVORUL" la 80 de ani de la înființare (1922)****10 ani de la reparația revistei "Plaiuri Săcelene", și reînființarea "Izvorului" (1992)**

Anul pe care-l traversăm ne oferă, nouă săcelenilor, plăcerea de a sărbători A.C.S "Izvorul" la marea vârstă de 80 de ani. Acest record reprezintă un unicat în țara noastră și pentru aceasta, acum mai mult ca oricând, trebuie să fie cunoscut, mediatizat și cinstit cum se cuvine.

Coincidența face că tot acum, în acest an, să fim martorii a 10 ani de la reînființarea "Izvorului" și reparația, revistei "Plaiuri Săcelene" (1992).

Pentru înțelegerea deplină a fenomenului de reînființare și reparație, informăm pe cititor că-n perioada dură de bolșevizare, a fost înființată și revista "Plaiuri Săcelene" și-au încetat activitatea temporar, reușindu-se ca-n anul

1992 (atunci când a fost posibil), la inițiativa unui grup restrâns de săceleni, să repara aceste organisme de cultură și tradiție. Ne propunem ca-n cele ce urmează să ne limităm a evidenția unele aspecte și manifestări ale asociației și gazetei pe durata ultimului deceniu (1992 - 2002).

Aș remarca faptul că reparația "Izvorului" și reeditarea gazetei "Plaiuri Săcelene" au oferit săcelenilor un suflu înnoitor, amplificându-se și desăvârșindu-se unele acte post revoluționare (1989). Și acum reținem emoțiile apariției primelor numere ale revistei, primelor manifestări culturale, primelor trăiri ale tradițiilor săcelene.

Ca la orice început, greutățile și-au făcut prezența, însă entuziasmul și tenacitatea specifice săceleane au învins și au triumfat.

Aș dori să evidențiez faptul că la grupul de inițiativă alcătuit din: ing. Roșculeț, ing. Taraș, ec. Alexandrescu, ing. Zamfir, Eftimie și subsemnatul și-au făcut simțită colaborarea următoarele persoane: ing. Bârsan, prof. Dârjan, prof. Cujbă, prof. universitar Cazacu, prof. Moldovan, ing. Casapu, A. Vlad, prof. Munteanu (Sibiu), prof. Butu, prof. Bulat, prof. Teșileanu, preotul Cornea, preotul Leb, preotul Voineag, preotul

Bădițoiu, prof. Taflan, prof. Munteanu, ing. Coliban, dr. Penciu, dr. Roșculeț, av. Râșnoveanu ec. Giurgiu, ec. Voinea și mulți alții.

Această largă participare la apariția și îmbunătățirea conținutului revistei a creat premisele unei activități de substanță.

De asemenea, un rol primordial și-un ajutor substanțial l-am avut și l-am primit din partea organelor locale, Primărie (prin persoana primarilor Lața și Gheorghită Mutu), Consiliului Local, precum și din partea S.C. Electroprecizia.

Acestea au fost premisele, aceasta a constituit baza apariției trimestriale a gazetei "Plaiuri Săcelene".

Despre conținutul și fondul acestei reviste ne-o spun cititorii care, de la un număr la altul, de la an la an,

au ținut în număr tot mai mare să fie abonați și să primească materialele publicate.

Articolele apărute în coloanele revistei au avut un conținut cultural și s-au încadrat atât la timpul trecut (tradiții), cât și-n viața ce o trăim și o parcurgem, în continuare. Nu aș dori să mă opresc asupra unor articole, pentru a nu se interpreta că alte materiale nu s-au ridicat la exigența dorită de cititor.

De reținut însă că materialele au fost axate cu prioritate pe probleme legate de aniversările naționale și locale, pe cunoașterea activității personalităților ce au reprezentat Săcelele la nivel local, zonal și național, pe tradițiile săcelenilor și pe realitatea existentă în așezarea noastră.

Articolele consacrate personalităților Al. Lapedatu, Ghe. Moroianu, V. Jinga, Fraților Popeea, G. Dragoș, N. Colceag și mulți alți au constituit și vor rămâne materiale de inestimabilă valoare. Acestor personalități li s-au consacrat aniversări și simpozioane la nivel local, județean, în centrele universitare din țară și chiar la Academia Română, forumul suprem de cultură din țara noastră.

Prof. Victor Carpin

continuare in pag. 6

Să nu uităm GEORGE MOROIANU ȘI LIGA CULTURALĂ ROMÂNĂ

Despre GEORGE MOROIANU se poate vorbi foarte mult și asta pentru că a fost un om deosebit, de un bun simț remarcabil și de o modestie rară.

Funcțiile înalte deținute în Stat, mai toată Europa străbătută ca diplomat, rector al Academiei de Înalte Studii Comerciale și Industriale din Cluj, președinte al Ligii Culturale din Anvers, Paris și Cluj, deputat de Bihor, nimeni și nimic nu i-au influențat în vreun fel omenia și cinstea.

Toată viața a luptat pentru cauza românească, în mod deosebit pentru românii din Ardeal. În septembrie 1931 ține la Focșani un discurs deosebit, ocazionat de împlinirea a 40 de ani de activitate a Ligii Culturale, și începe expunerea astfel: "În numele Românilor din Ardeal, Banat și celelalte provincii, care erau odinioară sub stăpânirea maghiară, să-mi fie îngăduit, în calitatea mea de președinte al secției Cluj, să aduc astăzi, aci în acest oraș istoric, salutul și omagiul nostru de recunoștință Ligiei pentru unitatea culturală a tuturor Românilor, precum și întemeietorilor ei. vii și morți, pentru cei 40 de ani de o nobilă existență și de o rodnică activitate, pe terenul nu numai al propagandei și al dezvoltării conștiinței naționale, ci aș zice și pentru toată acea muncă și energie a conducătorilor și membrilor ei, care au contribuit așa de mult la dezvoltarea spiritului de solidaritate și generozitate a fraților de aici întru sprijinirea morală și materială a Românilor din Transilvania, în luptele lor grele contra opresiunii străine".

Ideea înființării Ligii Culturale s-a născut în urma unor entuziaste întruniri studențești ce au avut loc la Iași și București sub conducerea viitorului profesor Simion Mehedinți. Scopul declarat al Ligii era acela de a ajuta românii de sub stăpânire străină și a face cunoscute suferințele lor în țară, dar mai ales în afara granițelor ei. Astfel, în decembrie 1890, ia ființă la București Liga Culturală, inaugurarea oficială făcându-se la 24 ianuarie 1891, zi simbolică pentru România de mai târziu. În scurt timp încep să se organizeze secțiuni

ale Ligii în principalele orașe europene: Paris, Anvers, (președinte George Moroianu), Bruxelles, Liege, Berlin, la care se adaugă cca 40 de secțiuni în mai toate orașele din țară. Liga a încorporat toate categoriile sociale dar cu deosebire studenți, unii dintre ei devenind personalități marcante ale țării: dr. C. Marinescu, dr. C. Nanu și încă mulți, mulți alții.

În 1892, George Moroianu trece la studii în Paris, preluând și conducerea Ligii de aici în care activau în afară de doi – trei transilvăneni, peste o sută de români din România. În toată această perioadă strădania tuturor secțiunilor Ligii a fost să lărgească în presa europeană simpatiile pentru cauza Românilor subjugăți, găsind pretutindeni în publicistica franceză, mai ales, un sprijin larg și înțelegător. Ziariști și oameni politici de o reputație europeană au îmbrățișat cauza Românilor din Transilvania, pe care au apărut-o cu obiectivitate și dezinteres în numeroase ziare franceze, italiene, belgiene, etc.

Secțiile din străinătate ale Ligii au făcut cunoscut opiniei publice apusene modul samavolnic în care au fost judecați și condamnați studenți români din Transilvania în anul 1893. Tot prin strădania Ligii, la 12 mai 1894, marele om de stat francez Clemenceau a publicat în "LA JUSTICE" un articol considerat cel mai frumos, din câte s-au scris atunci în apus, legat de procesul Memorandului.

Ca urmare a unei activități susținute de George Moroianu, Liga Culturală organizează la 5 martie 1894 un mare miting la Universitatea din Oxford, fiind una din cele mai răsunătoare manifestări ce au avut loc în străinătate în favoarea românismului. O săptămână mai târziu, secția pariziană a Ligii a organizat la Sorbona o mare întrunire determinată de procesul Memorandului cu care ocazie participanții iau atitudine împotriva sentinței de la Cluj, manifestându-și simpatia pentru cei condamnați – doctorul Ion Rațiu și colegii acestuia din Comitetul Național.

GEORGE MOROIANU

CHIPURI DIN SĂCELE

Editat de PRIMĂRIA ORĂȘULUI SĂCELE
1995

continuare

GEORGE MOROIANU ȘI LIGA CULTURALĂ ROMÂNĂ

După 1905, conducerea Ligii este preluată de ilustrul istoric Nicolae Iorga și ea se pune "cu adevărat pe terenul culturii și al întăririi conștiinței naționale în masele adânci ale poporului nostru...", după ce primii zece – doisprezece ani au fost dedicați propagandei naționale pentru popularizarea în afară de țară a cauzei românilor transilvăneni – perioadă încheiată cu rezultate deosebite. Dragostea pentru locul de baștină, stima și respectul pentru mocanii din rândul cărora s-a ridicat îl fac să aducă mulțumiri către Țară, arătând că toate sacrificiile făcute – citez – "pot fi privite în parte și ca un fel de răsplată pentru truda și hărnicia atâtor generații de transilvăneni, care, trecând dincoace în Țară, au muncit din greu pentru dezvoltarea culturală și economică și pentru întărirea națională a ei, începând cu nemuritorul Gheorghe Lazăr și cu atâția și atâția modești dascăli ardeleni, cari i-au urmat și continuând cu miile de coloniști din Săcelele Brașovului și din mai toate satele ardeleneghe cu Țara Veche, cari au

întemeiat aici numeroase și vaste gospodării agricole și crescătorii de vite mari și mărunte, puternice case comerciale și au colonizat civilizând-o și românizând-o, în mare parte Dobrogea noastră".

Omul pe care îl evocăm în paginile revistei a fost un luptător dărz, perseverent pentru Unire la care și-a adus o contribuție substanțială, a fost unul din cei mai înfocați și eficienți propagandiști în întreaga Europă în favoarea României, un mare iubitor de neam.

În încheierea discursului de la Focșani, printre altele, își dorește ca "zilele mărețe de azi să dăinuască neîntrerupt, întărindu-se din ce în ce mai mult și în viitor, fără să mai fie, tulburate de nici un fel de frământări sterile dintre noi și de nici un fel de REGIONALISM nejustificat, așa de dăunător neamului nostru...". În numere viitoare voi reveni cu alte evocări.

Dan Zamfir**ALTE CHIPURI DIN SĂCELE**

O personalitate inconfundabilă, dintre vrednicii urmași ai mocanilor săceleni-Ioan Zărnescu din Baci

Pe o stradă mai periferică a Săcelor, în partea de sus din Baci, ocrotită de muntele din imediata apropiere și de bogăția de pomi încărcăți de fructele acestei toamne darnice, străjuiește cu demnitate, printre altele, o locuință mai impunătoare, cu amprente de neștirbite din înfățișarea vechilor case mocănești de odinioară. Este casa venerabilului săcelean Ioan Zărnescu, un om cu o înfățișare de artist boem, căruia nu i se trădează încă apropiata vârstă octogenară. În această casă au trăit și părinții săi spre bătrânețe, ducându-și aici "crucea vieții" ca pe o prelungire în timp a vechii "drame" a mocanilor săceleni, până la creștinescul lor sfârșit.

Ioan (Nelu), cel de azi, este fiul lui Niță Zărnescu din Baci și al Victoriei Olaru din Satulung, amândoi descendenți din viguroase familii mocănești. A avut o copilărie și o tinerețe răvășită de valurile istoriei de pe la mijlocul secolului de curând apus. Viața lui și a părinților săi din acea vreme pendula între rădăcinile

locului natal, de aici de la Săcele, și avuția lor, formată din întinderi de pământ pe Bărăgan, la Jegălia, unde mai aveau vite, cai, clădiri, acareturi și o numeroasă turmă de oi. Averea de acolo de la Jegălia a agonisit-o și

întemeiat-o dărzul și curajosul său părinte Niță, după ce a fost împroprietar de Regatul Român cu 5 ha pământ arabil, pentru faptele sale de vitejie, la Mărășești, în primul război mondial. Prin hărnicie și multă pasiune pentru munca pământului și-a extins domeniul, transformându-și gospodăria într-o fermă model, pentru locul și timpul de atunci. Stăpânul moșiei de la Jegălia – Niță Zărnescu – își pusese în gând să pregătească din unicul său fecior, Nelu, inginer agronom, pentru ca acesta să facă din întinderile pământului avut, mereu în extindere, și din creșterea oilor, o întreprindere puternică, condusă pe

temeiuri științifice. Proiectele părinților au fost însă, deturnate de obstacolele vremurilor vitrege cu istoria

continuare in pag. urm.

continuare

ALTE CHIPURI DIN SĂCELE

neamului nostru, atunci, la mijlocul de secol douăzeci. Tânărul I. Zărnescu, împins de dorințele părinților, a terminat la Brașov studiile liceale și prin concurs a fost admis la facultatea de Agronomie din București. Fiind însă, mai puternic influențat de tentațiile aviației a optat pentru mirajul desprinderii de pământ. A fost încorporat la arma visată și dorită – aviație – și repartizat la Aeroclubul Regal de lângă actualul spital Tractorul. A contribuit apoi la înființarea stației de observații și cercetări meteo de la Ghimbav. Aici a fost remarcat în activitățile de practică cu studenții veniți de la Institutul Politehnic Brașov, Facultatea de Silvicultură. Pentru merite recunoscute în muncă acolo i s-a propus să treacă tehnician la Laboratorul de Meteorologie de la facultatea mai sus amintită, unde a lucrat până în 1985, când s-a pensionat.

Intr-o lucrare monografică de sinteză, despre trecutul Săcelelor, apărută la Brașov în 1937, sugestiv intitulată "Drama Mocanilor Săceleni" de ing. Ghe. Brânduș, se afirmă printre altele că "Mocanul este o fire singulară un om cu o oarecare cultură adunată și în școli, pe care le-a apreciat întotdeauna, dar mai cu seamă o cultură învățată în tumultul vieții. Viața a făcut deci din mocan un om cu preocupări multiple și e ușor de înțeles că, din toate învățând câte ceva, putea să privească lumea cu mai multă încredere în sine". Așa s-a petrecut în viață și cu vrednicul și reprezentativul urmaș al adevăraților mocani săceleni, I. Zărnescu. Nu s-a lăsat încovoiat ori distrus de vânturile și valurile vieții. A luptat

cu cele mai neînchipuite obstacole, și-a ocrotit cu vrednicie familia, slujbele, credința și obiceiurile din moși-strămoși. A umblat cu mintea lui iscoditoare pe cărările vechilor mocani săceleni. A studiat morminte și inscripții de pe monumente funerare, a pășit cu atenție pe urmele rudelor sale care l-au găzduit și ocrotit pe apostolul Românisului, acel Badea Cârțan când "trecea" pe aici "spre și dinspre" Regat, cu desagații plini de cărți și alte semne ale românisului, drept hrană sufletească pentru românii de pe ambele versante ale Carpaților; a cercetat munți, ape, peșteri din jurul Brașovului și din alte părți din țară.

Cu totul deosebit s-a manifestat în "singularitatea" sa pe țărmul artelor plastice, câmp despre care vom face referiri mai ample, cu o altă ocazie. A fost și este un împătimit al efortului de a exprima frumosul pe calea desenului, picturii, sculpturii ș.a.

Tot ce-l înconjoară, acolo în casa lui părintească, poartă amprenta artelor învățate și practice, fără oboseală și cu orice fel de sacrificii o viață îndelungată de om.

Despre acest om singular, veritabil urmaș al mocanilor Săceleni, cei de azi, tinerii cu deosebire, ar trebui să afle mai multe informații pentru a-și însuși și ei de la acest om, măcar parțial, trăsături moral-creștine, care l-au condus în viață pe acest binemeritat de respect și admirație veteran săcelean pe timp de pace.

Prof. Andronic Moldovan

Foto: I. Zărnescu, în fața avionului care l-a pasionat atât

continuare pag. 2

SĂCELELE-N SĂRBĂTOARE

Din tradițiile săcelenilor am ținut să reluăm manifestările de Sântilia și Balul placintelor mocănești.

Paleta manifestărilor culturale trăite de săceleni în răstimpul deceniului ce s-a scurs nu poate fi încheiată fără a aminti sărbătoarea și simpozionul consacrat împlinirii a 75 ani de la apariția "Izvorului", prilej la care au participat un mare număr de personalități din zonă și din țară, membrii asociației "Astra," un impresionant număr de săceleni. Desigur, în acest răstimp de la reînființarea asociației și reapariția gazetei se putea realiza un volum de lucrări mai substanțial, mai vast, mai consistent, care să cuprindă atât acte și fapte mărețe ale înaintașilor cât și secvențe ale celor care în prezent făuresc și prefigurează societatea de mâine a Săcelelor.

Am deplina încredere că asociația, revista și-n general viața la Săcele pășesc pe un drum ascendent, pe

o orbită în care urmașii urmașilor noștri vor trăi în pace, înțelegere, prosperitate și vor beneficia de acel necesar și plus privind civilizația și cultura acestei așezări umane.

Articolul de mai sus este departe de a ilustra activitatea asociației "Izvorul" și a gazetei "Plaiuri Săcelene" în răstimpul de un deceniu, deoarece au fost multiple acte ce au luminat sau au umbrit, întâmplător sau periodic, prețioasa înțelegere și deplina colaborare. Am convingerea că viitorul va oferi, la noi la "Izvorul," o deplină încredere și o totală armonie.

Este cunoscut faptul că noțiunile de monopol, supremație, orgoliu, vanitate și incorectitudine nu s-au regăsit și credem că ele nu se vor sălășui aici, la noi, la Săcele, la Asociația "Izvorul."

DUMNEZEU ȘI VIAȚA NOASTRĂ

În una dintre cele 9 fericiri, Mântuitorul Iisus Hristos spune: "Feriți-vă cei ce plâng, că aceia se vor mângâia" (Matei 5,4). Este vorba aici de aceia care își plâng păcatele, arătând căință și cerând iertare lui Dumnezeu pentru ele. Cunoscând sensul profund duhovnicesc al acestor cuvinte, Sfinții Părinți ne-au prezentat o adevărată "teologie a lacrimilor" căci, zic ei, Dumnezeu poate fi descoperit de om și prin lacrimi; Dumnezeu se face cunoscut și prin necazurile și încercările vieții, nu numai prin bucurii.

Părintele D. Stăniloae, probabil cel mai mare teolog ortodox al sec. XX, este autorul unui capitol din Teologia Dogmatică intitulat "Cunoașterea lui Dumnezeu în împrejurările concrete ale vieții" unde, printre altele, afirmă: "Pe Dumnezeu Îl cunoaște fiecare credincios în acțiunea lui providențială prin care este condus în împrejurările particulare ale vieții sale, uneori hărăzindu-i-se bunuri, alteori fiind privat în mod pedagogic de ele... Fiecare Îl cunoaște atât la bucurie, cât mai ales în necazurile, în insuccesele, în bolile proprii sau în alte piedici sau greutăți ce-i stau în cale..." (Pr. Prof. Dr. D. Stăniloae, Teologia Dogmatică Ortodoxă, vol. I, ed. a II-a, București, 1996, p.99). Nici unul dintre noi nu putem constata adevărul acestor cuvinte.

Pornind de la aceste afirmații și întorcându-mă în urmă cu 12 ani, mai exact în decembrie 1989, îmi amintesc cu emoție cum, din piepturile celor care nu mai puteau suporta greutatea dictaturii comuniste, ieșeau fără frică și cu putere cuvintele: "Cu noi este Dumnezeu!" Era semnul că românii îl descoperiseră pe Dumnezeu în necazurile și greutățile vieții lor, dusă în plină "epocă de aur". Se părea că poporul nostru a redescoperit Adevărul în care ar fi vrut să trăiască mereu. În lacrimile lor S-a făcut vizibil Dumnezeu; greutățile și necazurile L-au redescoperit pe Dumnezeu viu și lucrător în mijlocul lor, ajutându-i să scape de "Anticristul" (sistem politic și persoană) care i-a chinat atâta vreme. Atunci, în acele zile, poporul care – asemeni psalmistului din Vechiul Testament – "din adâncuri a strigat: Doamne auzi-mă" – parcă făgăduia să nu se mai întoarcă de pe calea credinței, a principiilor morale sănătoase, a binelui și frumosului, care-i garantau fericirea și viața liniștită.

Ca urmare, primii ani de după 1990, deși nu au fostocoliți de încercări, parcă au fost mai buni, mai liniștiți, mai plini de speranță. Oamenii căutau Biserica, aducând rugăciuni de mulțumire, încercau să fie mai buni, mai corecți, mai cinstiți. Din păcate, aceste realități au fost trecătoare, iar începutul mileniului III ne-a prins pe toți, parcă, mai răi, mai reci, cu credința mai săracă, cu Bisericile și sufletele mai goale. De aceea, mă întreb și vă întreb pe dumneavoastră, cititorii: "Oare, să fie nevoie de alte lacrimi și necazuri ca să-L simțim din nou pe Dumnezeu?"

În luna iulie a.c. am trăit o experiență unică pentru mine: în urma unei călătorii la Paris, am avut ocazia să descopăr lumea occidentală la ea acasă. Am constatat că ea este împodobită cu multe "virtuți" (care ni s-ar potrivi și nouă), dar că nu este lipsită de foarte multe "păcate" (de care să ne ferească Cel de sus). În orice caz, vizitatorul străin este întâmpinat de o atmosferă de calm, liniște, pace, parcă binele și frumosul sunt pretutindeni. Ai impresia că te găsești într-un ținut cu adevărat binecuvântat de Dumnezeu.

Însă, interesant este răspunsul oamenilor (zic eu al credincioșilor creștini) la această situație, vis-a-vis de Dumnezeu și viața lor spirituală: bisericile sunt aproape goale, credincioșii practicanți - 2-3 % din total (conform statisticilor oficiale), lipsa religiei din școlile de stat, multe abateri de la moralitatea creștină, etc., etc.

Și din nou mă întreb și vă întreb: "Oare aceasta este normalitatea? De ce omul nu-L descoperă pe Dumnezeu și în bucuriile sale? De ce, oare, nu vrea să facă acest lucru? O fi prea greu?"

Parcă și americanii, după tristele evenimente din septembrie 2001, L-au redescoperit pe Dumnezeu. Ei care, zeci de ani, nu au avut nici un motiv să plângă, să fie triști, sau supărați. Îl rugaseră pe Dumnezeu, de multă vreme, să plece din ținutul lor, precum oarecând gadarenii din timpul Mântuitorului, iar locul Lui a fost luat de un alt dumnezeu, de un fals dumnezeu, care ar putea fi numit Mamona (zeul câștigului, al banilor, al afacerilor). Tocmai de aceea, într-o astfel de țară, au putut acționa cei care se închină la un alt dumnezeu la fel de fals, al urii, al răului, al răzbnării.

Abia în urma acestor întâmplări nefericite, pe buzele americanilor – de la președinte până la cel mai neînsemnat om – a apărut cuvântul "Dumnezeu". De atunci încolo, în toată mass media lor se aud expresii, precum: "Dumnezeu să binecuvânteze poporul american", "Dumnezeu să mângâie familiile celor dispăruți", "Dumnezeu să ne ajute"... Până atunci, parcă fuseseră interzise. Așadar, multe sunt căile Domnului prin care noi, oamenii, suntem readuși pe linia de plutire. Exemplul dreptului Iov din Vechiul Testament este pilduitor pentru noi toți, căci acesta atât la bucurie, cât și la necaz L-a descoperit pe Dumnezeu și a zis: "Domnul a dat, Domnul a luat, fie numele Domnului binecuvântat"

SĂRBĂTOARE CULTURALĂ LA SĂCELE

În ziua de sâmbătă, 21 septembrie 2002, Săcelele a avut onoarea de a găzdui lucrările celei de-a 98-a Adunări Generale a Asociațiunii Transilvane pentru Literatura Română și Cultura Poporului Român (ASTRA). Despre manifestările care au avut loc cu această ocazie vom prezenta în numărul viitor o amplă relatare. În acest număr, vă prezentăm în continuare mesajul de salut din partea Asociației Cultural-Sportive "Izvorul", prezentat de **Domnul Ing. Claudiu Roșculeț, Președinte Director General al S.C. ELECTROPRECIZIA S.A. și vicepreședinte al asociației noastre:**

ASOCIAȚIA TRANSILVANA
PENTRU LITERATURA ROMÂNĂ
ȘI CULTURA POPORULUI ROMÂN
(fondată în anul 1861 Sibiu)

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI
SĂCELE

UNIV. "SEXTIL PUSCARIU"
FUNDAȚIA NAȚIONALĂ "DACIA"
BRASOV

DESPARTĂMÂNTUL CENTRAL
ASTRA BRASOV

CERCUL ASTRA
"FRATEȘTEȚA POPEA"
SĂCELE

**D-le Președinte,
D-le Academician,
Stimate Doamne, Stimați Domni,**

Îmi face o deosebită plăcere să transmit, astăzi, sentimentele de bucurie și satisfacție ale tuturor membrilor Asociației Culturale "IZVORUL" din Săcele, prilejuite de onoarea de a găzdui pe aceste străbune meleaguri românești lucrările celei de-a 98-a adunări generale a Asociației Transilvane pentru Literatura și Cultura Poporului Român. Sentimentele noastre sunt cu atât mai profunde cu cât, în acest an, asociația noastră sărbătorește câteva evenimente emoționante din activitatea ei: împlinirea a 80 de ani de la înființare, aniversarea a 10 ani de la reorganizarea asociației după perioada de întrerupere a activității ei datorată interdicției fostului regim comunist și trecerea a 8 ani de când revista asociației, "Plaiuri Săcelene", și-a reînceput apariția.

Considerăm că alegerea Săcelelor ca loc de desfășurare a lucrărilor adunării Dumneavoastră generale nu este întâmplătoare, din moment ce, încă de la înființarea sa în 1922, "Asociația Izvorul", una din primele asociații cultural-sportive satești din țară, și-a împlinit țelurile și acțiunile cu principiile riguroase, cu aspirațiile nobile ale ASTREI de a promova căile spre prosperitatea economică, socială a românilor de pretudindeni.

Nu este întâmplător nici faptul că în octombrie 1936 cu prilejul aniversării a 75 de ani de la apariția la Sibiu, pe bolta culturii românismului a ASTREI, revista "Plaiuri Săcelene" editată de Asociația "Izvorul", îi aducea sărbătoritei un sincer omagiu: "Nu se poate vorbi de istoria Ardealului, fără a pomeni și numele ASTREI. Nu se poate spune nimic despre religie, limbă sau frământări politice ale românilor ardeleni, fără ca ASTRA să nu fi avut partea ei de contribuție."

Spiritul mesianic al Asociației i-a animat în mod constant pe oamenii de frunte ai "Izvorului", pe cei care s-au născut, au crescut, au studiat în urbea lor natală, Săcele, apoi la Brașov, Cluj, Sibiu, București sub îndrumarea unor dascăli și preoți cu credință în valorile formative ale "ASTREI", devenind la rândul lor coordonatori și animatori de educație în spiritul acesteia.

Putem afirma, fără teama de a greși, că în perioada interbelică s-a manifestat o simbioză fericită între

continuare

SĂRBĂTOARE CULTURALĂ LA SĂCELE

ASTRA, ca asociație orientativă și Asociația Cultural-Sportivă "Izvorul" în acțiunea acesteia din urmă pentru îndeplinirea pe plan local a obiectivelor pe care și le propuse: promovarea literaturii și artei, stimularea talentelor săcelene, întreținerea civismului critic, combativ și obiectiv, abordarea în fiecare număr al publicației "Plaiuri Săcelene" a problemelor vitale ale locuitorilor. Toate acestea au fost posibile datorită activității neobosite a unor aștrști împătimiți, intelectuali de marcă, născuți pe aceste meleaguri și care, odată ajunși pe culmile celebrității în cultura românească, în diplomație sau știință, au devenit adevărați fermenți în cultivarea valorilor care au făcut faimă locului, fiind colaboratori de nădejde ai revistelor "Viața Săceleană" și "Plaiuri Săcelene". Intelectuali de seamă ca Gheorghe Dragoș, George Moroianu, frații Lapedatu, Victor Jinga, Nicolae Colceag, Ion Soricu, Ion Ghelase și mulți alții, preoți, învățători, profesori, medici, ingineri, juriști s-au înrolat în Asociația "Izvorul", fiind în același timp suflete din sufletul Astrei, animatori de frunte ai idealurilor acesteia și ai spiritului ei.

După 1989 la Săcele s-au reluat legăturile de conlucrare între Cercul Astra "Frații Popeea" și Asociația Izvorul" și revista editată de aceasta "Plaiuri Săcelene" (ediție nouă), care, cu sprijinul multor intelectuali Săceleni, depun eforturi să pășească pe urmele predecesorilor din perioada interbelică. Putem enumera o serie de activități desfășurate în ultimii 10 ani în spiritul reînvierii tradițiilor locale, a comemorării iluștrilor noștri înaintași și desfășurate în organizarea exclusivă a Asociației "Izvorul" sau în colaborare cu Consiliul Local, Primăria, inclusiv cercul ASTRA local: Simpozionul aniversar la împlinirea a 75 de ani de la înființarea asociației noastre, aplicarea unor plăci comemorative cu festivități de reabilitare a lui A.I. Lapedatu, Gheorghe Dragoș, N.R. Colgeag, Victor Jinga s.a, ridicarea unui monument simbol al originii noastre latine (LVPA ROMANA), reluarea unor tradiții săcelene ca Sântilia, Balul plăcintelor mocănești, organizarea suitei de concursuri de schi în cadrul Memorialului I. Tocitu, ceremoniile și serbările de ziua Marii Uniri, a Zilei Eroilor, contribuția cu lucrări și comunicări la ședința organizată la Academia Română cu prilejul comemorării prof. univ. Victor Jinga și la diverse simpozioane cu participarea unor intelectuali de marcă de la universități și institute de cercetare din mari centre universitare. S-au reînnoit și înfrumusețat biserici, sunt preocupări pentru realizarea unui monument al spiritualității săcelene și inițierea unor acțiuni pentru realizarea mult așteptatei monografii complete a Săcelilor.

Revista "Plaiuri Săcelene", ediția nouă, a fost structurată pe mai multe segmente în care se pune accent pe rememorarea trecutului acestor meleaguri, a personalităților marcante din trecutul și prezentul Săcelilor, pe evidențierea evenimentelor vieții culturale a localității și celor de importanță națională.

Sunt semnalate cu regularitate noi apariții editoriale, sunt recenzate lucrări apărute în prezent și care au legătură cu Săcelele, sunt comentate realizările de excepție ale intelectualilor și tinerilor superdotați din municipiul nostru. Am statornicit în paginile revistei rubrici permanente de actualitate săceleană și opinii ale cititorilor privind diverse aspecte ale vieții sociale, economice și culturale actuale. Ne mândrim că am găzduit în revista noastră materiale semnate de personalități de prim rang ale culturii românești, cum ar fi academician Augustin Tătaru, profesorii universitari Mircea Drecin din Oradea, Gavril Istrate din Iași, Ovidiu Moceanu din Brașov, P.S. Visarion Rășinăreanu episcop-vicar de Sibiu, scriitorul brașovean Caius Dobrescu s.a.

În spiritul bunelor relații stabilite de către Asociația Cultural Sportivă Izvorul Săcele cu cercul "Frații Popeea" vă rog să-mi permiteți să mulțumesc domnului profesor Liviu Dârjan, președintele Cercului "Frații Popeea" Săcele precum și celorlalți intelectuali de marcă ai Săcelilor pentru eforturile deosebite pe care le depun în promovarea culturii românești, a respectării tradițiilor și a educării tineretului nostru.

Având în vedere importanța pe care o are Asociația ASTRA în peisajul cultural săcelean, precum și ponderea numerică reprezentată de majoritatea oamenilor de cultură de la Săcele, venim în același timp cu rugămintea și propunerea către conducerea centrală a ASTREI ca această filială de la Săcele să devină, începând de astăzi, despărțământ de sine stătător, recunoscându-se prin aceasta valorile culturale ale acestor plaiuri săcelene puse în slujba afirmării neamului românesc, a păstrării identității acestuia.

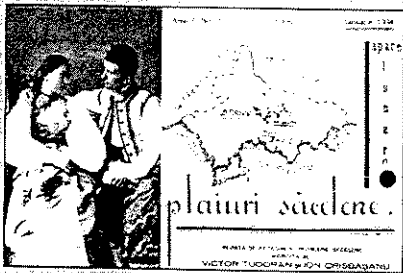
EVENIMENT LITERAR

PRESA, CA MARTOR AL ISTORIEI

Ne-am obișnuit, în aceste vremuri tulburi, să tot auzim că presa este cauza tuturor relelor, politicienii de doi bani, îmbogățirii tranziției, personajele grotești, împopotonate cu titluri științifice și universitare cumpărate, condamnând vehement publicațiile care mai încearcă să își îndeplinească menirea, de ciine de pază al societății, de modelatoare ale conștiințelor și, tot mai puțin, de slujitoare ale culturii naționale. În acest context, întreprinderea profesorului Liviu Dîrjan, care a elaborat un studiu complex, întins pe o mare perioadă de timp, de la începuturile presei din Săcelele pînă la publicațiile care apar astăzi pe aceste plaiuri, pare un act de curaj, un pariu riscant. La Săcelele, veche vatră de cultură românească, actul de cultură s-a aflat, mereu, la mare cinste, oamenii acestor locuri avînd conștiința că numai prin cuvîntul scris, prin cultivarea limbii, a tradițiilor specifice zonei, pot străbate cu fruntea sus prin vremuri potrivnice, fără a risca să își piardă legătura cu rădăcinile, cu ființa națională. Publicistica

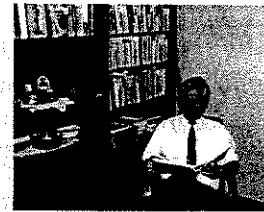
LIVIU DÂRJAN

PUBLICISTICA LA SĂCELE

EDITURA DISZ TIPO SĂCELE
2002

săceleană este una de excepție, bogată în ceea ce privește numele de prestigiu ce semnează în revistele apărute aici, nu rareori cu mari sacrificii și chiar cu pericole nebănuite astăzi, o cercetare atentă a ei furnizînd o viziune de ansamblu a unei tuburătoare istorii. Liviu Dîrjan s-a aplecat, încă din 1986, cînd a prezentat primul studiu asupra publicisticii săcelele, cu rigoare științifică dar și cu o inimă largă, de săcelean, asupra scrierilor înaintașilor dar și asupra aricolelor apărute în seriile noi ale revistelor din această zonă. Observațiile domniei sale sînt

Cartea de față profesor Liviu Dîrjan este o radiografie interesantă articulată a unuiu dintre cele mai importante și mai mișcătoare evenimente culturale, consumate la Săcelele, în prima jumătate a secolului trecut.

Este vorba de apariția primelor reviste și, în special, a „Plaiurilor Săcelele” - sintagmă emblematică. Activitatea publicistică din acea perioadă, de redimensionare a sentimentului național, a înviorat cîșmatul intelectual al acestor minunate și pline de tradiție așezări ale mocanilor noștri săceleleni.

Se remarcă momentele cu valoare de simbol ai devenirii comunității, rolul personalităților de excepție ridicate din mijlocul unor oameni tari, bogați și cinstiți, dinamica economică a localității și mai ales, existența benefică, pentru cea mai mare parte dintre locuitori, a S.C. „Electroprecizia” S.A.

Lucrarea reprezintă, în opinia noastră, un exercițiu necesar, care anticipează realizarea unei ample monografii, ce ar urma să ofere o imagine de ansamblu asupra identității municipiului Săcelele.

ing. Claudiu ROȘCULET

corecte, structurarea lucrării dovedind o documentare de Sisif. Capitolele, dintre care enumărăm, spre exemplu, “Frămîntări ale începuturilor cuvîntului scris la Satulung”, “Prezența săcelenilor în patrimoniul spiritualității românești”, “Cultura de masă între aspirații și realitate”, “Cronica mărunță cu problemele ei mari”, “Continuitate la chemarea IZVORULUI” cuprind o adevărată monografie, inedită, din perspectiva presei, cu oameni și fapte, o mostră a ceea ce rămîne în colecțiile ziarelor, pentru generațiile ce urmează. De astfel, autorul nu ezită să precizeze că această cercetare se adresează generațiilor tinere, în care este necesar să reinviem virtuțile străbune, care trebuie să cunoască trecutul pentru a construi viitorul pe care ni-l dorim cu toții. Săcelele, loc binecu înțat de veche vatră românească, și-a păstrat și transmis și prin publicistică originalitatea, harul de ctitor cultural, calitățile de excepție ale locuitorilor săi, cumpătarea, hărnicia, cinstea, spiritul întreprinzător și, mai presus de toate, patriotismul fierbinte. Cu un aparat critic impresionant, cu o forță de sinteză rezultată dintr-un temeinic exercițiu intelectual, cu un spirit de observație fin, Liviu Dîrjan reușește să dea săcelenilor și nu numai, pentru că lucrarea prezintă interes în primul rînd pentru cercetătorii istoriei literaturii române și ai presei românești dar și pentru publicul larg, o operă de referință, în care nu se regăsește numai un panoramic sec a ceea ce a fost și vrea să fie în continuare publicistica din Săcelele, ci însuși spiritul care a însuflețit și îmbărbătat, rodind admirabile fapte de cultură, pe mocani și urmașii lor. Rămîne ca actuala generație și cele care vor veni să desăvîrșească ceea ce, adeseori cu inimaginabile sacrificii și cu o imensă generozitate, au ctitorit înaintașii, să facă din presa săceleană un martor obiectiv al istoriei acestor plaiuri, o istorie zbuciumată, care a născut oameni de nădejde pentru Țară.

Eduard HUIDAN

Redactor Șef “Gazeta de Transilvania”

PSEUDOJURNAL PE UN ITINERARIU DE CÎRCOTIT (II)

30 aprilie. Cu imaginile Parisului îndrăgostit de noi și noi de el în suflet, prindem viteză pe autostradă spre Laval. E de admirat cum au știut exploataoriiăștia capitaliști să construiască șosele bune și rapide! Trec pe lângă noi toate mărcile din lume, Citroen, Peugeot, Renault, Mercedes, Volkswagen, Opel, BMW, Audi, Fiat, Alfa Romeo, Ferrari, Mazda, Volvo, Ford, Chevrolet, Toyota, Honda, Skoda, Seat, Jeep-uri, poate și VIP-uri... Unele ca avionu', cu peste două sute de km. la oră. Ca să avem ce compara. Nu prea vedem Dacii, nici 1100, nici 1300, nici Supernove, toate Euro 3 și Euro 4. Dovadă că Occidentul nu-și poate permite să achiziționeze încă vestitele și celebrele și renumitele noastre produse autohtone. Pentru că la ei nici un cap pătrat luminat n-a inventat obligația Euro 3, pentru autostrăzile noastre sublime, dar care lipsesc cu desăvîrșire. Că și avem ce compara la nivel de infrastructură...

Pe cînd noi ne jucam de-a agricultura și construiam colhozuri, fabrici și îngrămădeli de blocuri în stil hei-rupist pentru ziua cea de ieri, imperialiștii (c-așa ne îndoctrinau educativ cu drag să-i numim) se gîndeau la viitor, cum să dezvolte transportul rutier, turismul, comunicațiile, învățămîntul. Cînd o să ne învățăm minte? Că încă se tot minte?

În Laval ne-au așteptat doamnele de la asociația "Les enfants de Brasov". Asociație constituită special pentru a lega punți sufletești între oameni de acolo și copii de aici. Doamnele fac parte în egală măsură și din asociația "Ladie's Circle", care are filiale și la noi.

Cazare două noști. Primul spectacol dat pe meleagurile franceze. Juniorii noștri au încîntat prin spontaneitatea cu care au bavardat în limba lui Moliere, prin naturalețea și farmecul dansurilor noastre populare. În rest, a la promenade en ville. O și tînără și frumușică franțuzoaică și studentă la istorie, ne prezintă en bref orașul. Laval are rădăcini vechi, încă din primele secole ale ceștinismului, în provincia Mayenne, la vreo 275 km. de Paris, spre vest. O cetate-castel din secolul al XII-lea, foarte bine păstrată și recondiționată, reședință de seigneur, gradul nobiliar de duce.

02. mai. Ne-om duce și noi spre alte meleaguri, Normandia, Vire, doar suntem așteptați pentru zece zile. Ca de fiecare dată, suntem primiți oficial direct la Primărie. Dovadă că nu suntem turiști rătăciți, ci mesageri ai prieteniei între două localități de

atîția ani buni. Undeva, la intrarea în oraș, pe o eșarfă scrie românește "Bine ați venit!". Ne saltă inima de bucurie. Desigur e un mod al lor de organizare, foarte bine gîndit diplomatic și atent la detalii. Iar chiotele din piepturile săcelenilor din autocar arată că urarea și-a atins scopul.

Scopul nostru aici, în Vire, este de a pregăti terenul, cum se spune, de a face încălzirea înaintea importanteii întîlniri între reprezentanții oficiali ai celor două comunități, d-l *Gheorghiuță Mutu Petre* și *Jean Yves Cousin*. După nouă ani de prietenie aprofundată, încercată și cimentată de trecerea timpului, anul 2002 este hotărîtor pentru înfrățirea celor două comunități.

7 mai. Spectacol cultural-teatral oferit de trupa "Catharsis" a Liceului Electroprecizia în modernul amfiteatru al Liceului Marie Curie. Participare la vîrf, primarii celor două localități, precum și consilieri municipali din Vire și Săcele. După spectacol, deplasare pe jos pînă la sala festivă unde s-au semnat oficial actele de înfrățire între cele două orașe. Tinerii noștri săceleni, îmbrăcați în frumoasele noastre costume populare, fac impresie deosebită, fotogenici, supli și arătoși. Apar în ziarele franțuzești la loc de cinste. Mediatizarea e deosebită.

Ca să avem ce compara. Că la noi ziaristii se reped să dea de știre numai dacă e vorba de grevă ca politică manevră, de bătaie cu sînge în baie cînd tataie o ia la viol pe mamaie.

10 mai. Plecăm mulțumiți și împliniți sufletește că eforturile noastre de atîția ani de prietenie s-au fost încununuate de succes. Două zile în Belgia, două noști în Bruxelles. Prima oprire este undeva pe lîngă gară, pentru că șoferii greșesc drumul, doar sunt de-ai noștri, experimentați în laude și vorbărie să fie. Cartierul e extrem de dubios. Nu ieșim bine din autocar să ne dezmorțim și aerisim, că pîlcuri-pîlcuri de negrotei se preumblă vrei-nu vrei. Apar și propuneri decente de coca fără cola. E o noutate care ne șochează, nu ni s-a mai întîmplat prin civilizația occidentală. Nu e ca Parisul. Bruxelles la prima impresie ne lasă un gust amar. Ne e dor de fețele deschise ale oamenilor de pe la noi, de pe-acasă, de pe la țară, acolo unde s-a născut veșnicia. Nu, această față a Occidentului nu atrage pe nimeni. Numai de n-am importa-o prea repede și noi, că cele rele tare se mai lipsesc. Și nu ne lipsesc. Ca să nu avem ce compara.

Norocul nostru că plecăm repede spre alt

continuare în pag. următoare

(continuare)

PSEUDOJURNAL PE UN ITINERARIU DE CÎRCOTIT (II)

cartier, în căutarea unui hotel Formula 1, cele mai ieftine ca în România.

Ne schimbăm rapid impresia când ne întâlnim cu ai noștri. Mai întâi cei tineri săceleni stabiliți în Belgia, Suzana Medianu și Marius Dragu. Deosebiți și simpatici. Marius Dragu făcuse parte din prima trupă de teatru a liceului nostru și a fost în Franța cu noi, cei de atunci prin 1994 (pe vremea aceea "Vox Thaliae" coordonată de Adrian Golea Man). Depănăm amintiri de suflet. Suzana, sufletistă, ne întreabă de toți cei cunoscuți de acasă, ea însăși lucrase în învățământ.

Într-o seară, câțiva dascăli, avem plăcuta onoare de a fi invitați în casa unui alt săcelen stabilit de mai mult timp aici. Familia dr. Aurel Pană. Din Satulung. D-l doctor ne-a prezentat cabinetul domniei sale, pe scări interioare, cu agilitatea unui adolescent. Deși este octogenar. Și vorbește limba română cu un simț nobiliar nealterat de trecerea timpului pe meleaguri îndepărtate. Alți frați de-ai noștri doar după un-doi ani de străinătate și stîlcesc limba maternă, ca să nu mai vorbim de politrucii din țară ce batjocoresc graiul strămoșilor noștri. Ca să avem ce compara. D-na Lucette Pană ne-a uimit prin acuratețea limbii franceze stăpînită impecabil. Auzisem nenumărați francezi vorbind, dar niciodată cu atîta distincție. Se cunoștea că fusese dascăl de limba franceză. Oameni deosebiți. Deosebiți. Invitați la cină într-un superb apartament de pe balconul căruia se putea admira o bună parte din Bruxelles, ce descoperim cu deosebită satisfacție? D-l doctor avea la loc de cinste revista "Plaiuri Săcelene", ediția nouă! O citește ori de câte ori are ocazia unui nou număr încîntat să mai simtă pulsul vieții de acasă. Pentru că rădăcinile nu se uită. Nici nu se usucă. Amintirile sunt un arbore totem.

A fost una din serile cele mai plăcute din tot sejurul. Ospitalitatea sinceră a mocanilor săceleni, activă la domnul doctor, îngemănată cu calitățile de amfitrioană ale distinsei doamne Lucette ne-au făcut să ne simțim ca acasă. Toată frumusețea din Bruxelles aici am simțit-o condensată.

În cursul unei zile, vizităm localitatea Brugges. Dintre toate orașele din Țările de Jos, Brugges este singurul care și-a păstrat străvechea identitate cu iz medieval. Majoritatea clădirilor din centrul vechi datează din perioada sec. XV - XVIII. O rețea de mici canale navigabile pentru bărcile cu motor înșesate de turiști îi dau o notă particulară. Dar ceea ce mi-a plăcut

în mod deosebit a fost Piața Centrală cu "La Tour des Halles" așa zisul "le Beffroi". Construit în secolul al XIII-lea, înalt de 83 de metri, turnul simbolizează dorința de libertate a locuitorilor urbei. Urcînd cele 366 de trepte, o imensă panoramă de o frumusețe tulburătoare se deschide asupra orașului. La ora 13 (am rămas special) am fost uimiți de uluitoarea mașinărie formată din 57 de clopote, de la 15 la 5000 de kg, care cînta o melodie fascinantă, mai curînd de sorginte celestă decît terestră. Sunetele erau atît de armonioase, încît, deși numai la câțiva zeci de centimetri sau metri de ureche, rezonanța produsă în ființă semăna cu un magnetism hipnotic. Urechile nu țiuiau ca la muzica hard, ci rezonau extrem de plăcut cu tonalitățile metalice pe cele mai diverse frecvențe. Extraordinar, o adevărată inginerie!

12 mai. Pentru alte două zile și două nopți din nou la drum spre Olanda. Care de fapt e foarte aproape. După nici două ore de autostradă, poliția de frontieră, pe motocicletă, ne face semn ferm să tragem pe dreapta. Când descălecă bidiviul sutelor de cai putere și scoate casca, descoperim amuzați (!) că este o tanti olandeză blondă, dar nu mai puțin fermă. Control de rutină într-o parcare. După cinci minute, ni se urează drum bun și vacanță plăcută în continuare. Ce ție și spațiul ăsta Schengen, dom'le! Nu au granițe, mai mult stai la un semafor în România decît la un eventual control vamal în Occident. Treci dintr-o țară în alta, cum se petrec la noi județele. Și nimeni nu se teme de pierderea identității naționale, a limbii, a tradițiilor sau a șomerilor. Unde sunt cozile de autocare? Unde sunt privilegiatii care nu stau la coadă? Unde e sfînta șpagă strecurată între foile pașaportului ca să nu te controleze ore în șir? Numai în Europa de Est ne punem frînă singuri, să nu ne pierdem proastele obiceiuri. Eventual. Ca să avem ce compara.

Amsterdamul este superb, ca o Veneție a nordului. Situat la numai 500 km. de Paris, are aproximativ 700.000 de locuitori. Am vrea să vizităm Rijksmuseum (cu capodoperele picturii olandeze), Muzeul Rembrandt, Van Gogh, dar nu ne prea ține buzunarul. Ne hotărîm la o plimbare cu vaporeșul pe canalele neașteptat de curate, după negocierea de rigoare a prețului. Ulterior, plimbarea pe jos ne familiarizează cu forfota bicicletelor. Credem că e o plăcere națională, o invazie uluitoare de vehicule pe două roți. Au și piste rezervate, desigur. Să te tot

continuare în pag. următoare

(continuare)

PSEUDOJURNAL PE UN ITINERARIU DE CÎRCOTIT (II)

preumbli fișind pe asfaltul ca-n palmă. Gropi nu. Țeștea au fost exportate undeva prin Europa cea de pe la noi. Nimerim pe o străduță ceva mai mică decît Republicii din Brașov. Grăbim pasul. Nu rușinați de vitrinele încărcate ale sex-shop-urilor din metru-n metru (și aici dețin un record, fără îndoială), ci ca să nu-i deranjăm pe cei ce-și fac veacul în vreun colțișor și-și luau prînzul prizînd niscaiva prafuri, probabil făină de bucătărie. Pe unul mai slab de inimă l-am văzut făcîndu-și o injecție în braț, posibil vaccin anticoncepțional. Cîte unul ne aruncă cîte o otheadă și cîte o întrebare. E dreptul lor, căci sunt toți negri. Dar noi nu suntem rasiști și nu ne deranjează. Nici noi pe ei. Răsufăm totuși ușurați cînd constatăm că n-a dispărut nici unul din grup în acest triumphi al Gomorei și Sodomei. Tot la noi acasă e mai bine. Că avem ce compara.

15 mai. Traversăm în viteză Germania, dinspre Koln spre Passau numai pe autostradă, fără să atingem nici o altă localitate. E lucru mare cu autobenzile ăștea, Occidentul ar sucomba rapid fără ele, nimic nu poate prelua fluxul enorm al circulației rutiere.

16 mai. Austria la întoarcere. Cîteva ore în Viena, capitala unui prosper imperiu odinioară. Palatul Mariei Tereza (astăzi Muzeul de Arte Frumoase), Hofburg-ul, adică reședința împăraților austrieci, Universitatea vieneză pe unde a studiat și Eminescu printre mulți alți celebri români, Castelul Schonbrunn, cu un parc imens ce depășește de patru ori statul Vatican, catedrala Sfîntul Ștefan (Stephansdom), celebra Operă vieneză, (ai căror arhitecți-constructori au murit înainte de inaugurare, Van der Nul s-a sinucis, iar Siccardsburg n-a rezistat unei crize cardiace, deoarece capodopera lor a fost aspru criticată în epocă). Sutele de calești somptuoase, unele model imperial, plimbă turiștii cu posibilități. Posibilitățile noastre sunt mai reduse, nu ne permitem salariul pe o lună de zile pentru o oră cu trăsura. E mult mai scump decît un Cadillac taxi. Locurile se simt încărcate de istorie și legendă. Poate e necesar o lună de zile, zi de zi, ca să le poți pătrunde. Paradisul e printre noi. Dar trebuie să ai suflet să simți reprezentările frumosului, dincolo de efemeritatea unui om, oricît de împărat ar fi fost el. Aici nu avem ce compara.

Dacă tot nu ne-am plimbat cu trăsura, înseamnă că am economisit niscaiva bănuți. Ne permitem, așadar o ultimă croazieră cu vaporul pe

Dunăre, preț de vreo oră și ceva, în aval. E soare, cald și bine. Dacă ar fi după noi, am merge pînă la Tulcea, dar e un cap de linie unde vrem, nu vrem, ne aruncă peste bord. Elegant.

O ultimă pauză la celebra mănăstire Melk, de pe malul Dunării. De o vechime considerabilă, rădăcinile-i coboară pînă pe vremea regelui Charlesmagne, secolul al IX-lea. Mănăstirea bulversează prin arta barocă, de o opulență covârșitoare. Dacă majoritatea catedralelor occidentale uimesc prin arta dantelăriei gotice, Melk-ul e o minune a barocului din secolele trecute. Puternic centru cultural, cu o bibliotecă ce numără peste 100.000 de volume, a fost sursă de inspirație pentru, nu mai puțin celebrul roman al lui Umberto Eco, "Numele trandafirului". Bineînțeles fără legătură cu simbolul socialismului nostru drag și scump. Că nici aici nu avem ce compara. Ei au avut norocul unui imperiu acaparator, noi plăcerea de a ne lupta cu turcii ca să n-ajungă la Budapesta ori Viena. Că mai bine-i lăsam să treacă. Poate aveam astăzi ce să comparăm.

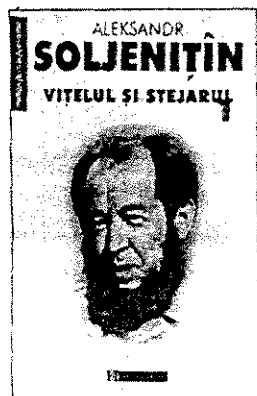
Deocamdată ne întoarcem acolo unde ne este locul, cu toate ajunsurile și neajunsurile zilei și a timpurilor. Vorba poetului, "fie pîinea cît de rea / tot mai bună mi se pare cînd o știi în țara mea". Și adevărul e că pîine bună, de casă, ca la noi, nu e în toată Europa. Cît e ea de civilizată. Nu se compară.

După trei săptămîni de periplu european, comparînd și cumpărînd, ne-am reîntors cu bagajele pline de cadouri, cu amintiri pentru o lungă perioadă de timp, dar mai ales cu drag și dor de meleagurile săcelene.

Prof. Nicolae Munteanu

LA PAS PRIN LIBRĂRII

Noutăți editoriale semnalate de Horia Bârsan

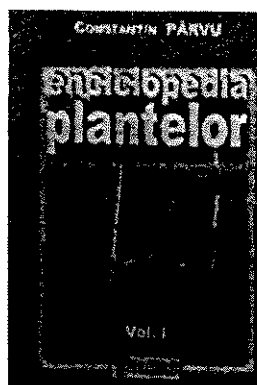
1. **“VITELUL ȘI STEJARUL. Însemnări din viața literară”** de Aleksandr Soljenitin, editura Humanitas, 2002

Scăpat cu viață de pe front și din lagărele de concentrare sovietice, învingător în lupta cu cancerul, de care s-a vindecat miraculos, Soljenitin este conștiința și memoria poporului său și, incontestabil, cel mai mare scriitor rus din a doua jumătate a secolului XX. Memoriile lui, cu titlul inspirat dintr-un proverb rusesc, acoperă perioada dintre 1962, anul bătăliei pentru publicarea primei sale nuvele și anul 1974, când laureatul Nobel din 1970 este arestat, acuzat de trădare și expulzat. De fapt, aceste memorii consemnează dobândirea treptată a conștiinței că orice tentativă de reformare a sistemului sovietic e sortită eșecului, iar scriitorul își asumă cu un curaj unic misiunea de a dezvălui adevărul lumii întregi. Volumul I are ca ax relația scriitorului, încă un necunoscut, cu directorul revistei literare “Novii mir”, care obține de la Hrușciiov, personal, acordul de a publica nuvela “Ivan Denisovici”. Nuvela, având ca subiect lagărele staliniste, are un ecou uriaș, iar autorul ei își poate consacra timpul scrierii altor două lucrări memorabile: “Primul cerc” și “Pavilionul canceroșilor”, a căror apariție este blocată însă de noul aparat de cenzură. Soljenitin se simte dator față de miile de deținuți politici care îi scriu despre grozăviile trăite în lagărele comuniste, iar acestea iau forma celei mai explozive cărți, “Arhipelagul Gulag”. Șapirografiate, dactilografiate, pe microfilme lucrările lui Soljenitin devin cunoscute în întreg URSS și în lumea largă, contribuind hotărâtor la schimbarea mentalității Occidentului. “Vitelul și stejarul” este o uimitoare relatare a modului în care un om ce și-a învins frica și îndrăznește să fie liber, într-o lume de sclavi, poate schimba cursul istoriei.

2. **“TROICA AMINTIRILOR. Sub patru regi”** de Gh. Jurgea-Negrilești, ed. Cartea Românească, 2002

Un boier născut în 1904, care a fost, până în 1944, un familiar al cercurilor aristocratice românești, autorul s-a bucurat de prietenia multor personalități, a trăit evenimentele istorice din prima jumătate a secolului XX în miezul lor, ca martor sau din culise, a reținut cu memorie de bun prozator scene, dialoguri, detalii care conservă atmosfera epocii. Volumul se încheie la 23 august 1944, dată după care autorul n-a mai scris nimic deoarece orgoliul l-a oprit pe memorialist să consemneze situațiile dramatice îndurate sub regimul comunist. Aspectele rememorate de autor în lucrarea sa sunt evocate prin anecdote dialogate, însoțite de detalii spumoase referitoare la modă, rafinatele gastronomice, obiceiuri, atmosferă, decor. Naratorul a cunoscut o mulțime de personalități: politicieni care au jucat roluri de seamă în epocă, scriitori, aristocrați români și străini. Un personaj fermecător al cărții este și Bucureștiul interbelic, din mahalale și până pe Calea Victoriei și de la Jockey Club la Hanul cu Tei, insistându-se asupra aspectului urbanistic și asupra peisajului uman al unei capitale civilizate, cu oameni sociabili, cu gust de tacla și de bîrfă.

3. **“ENCICLOPEDIA PLANTELOR”**, vol. 1 de Constantin Pârvu, editura Tehnică, 2002

Exemplaritatea lucrării rezidă în faptul că autorul privește lumea plantelor nu doar ca pe un material de studiu, ci ca pe o ființă vie care, aidoma ființei umane, emană iubire, are un spectru astral, o aură. Altfel spus, plantele par a înmagazina în astralul lor haruri divine alinătoare, magice, nutritive, purificatoare. Prin urmare, lucrarea depășește registrul botanic și sugerează proiecții ale vegetalului în sfera spiritului cosmic, abordează subiecte legate de credințe religioase, legende sau obiceiuri asociate unor plante.

SĂRBĂTORI ORTODOXE ÎN ICONOGRAFIA CREȘTINĂ

Trăim în luna septembrie cea dintâi mare sărbătoare din cununa sărbătorilor ortodoxe: **Nașterea Maicii Domnului**, prăznuită la 8 septembrie.

Se cuvine să ne aplecăm cu dăruire și evlavie spre sfințenia cea mai înaltă, cunoscută și cinstită în Biserică – sfințenia Maicii Domnului.

Din Tradiția Bisericii știm că părinții Maicii Domnului erau Dreptii Ioachim și Ana, pomeniți în luna septembrie, în 9 zile, drepti înaintea lui Dumnezeu a căror însoțire s-a ținut, prin dumnezeiască voință, într-o nerodire de prunci. Deci, petrecură ei într-o însoțire, neavând fii, cinzeci de ani și încă nu deznădăjduiau, aducându-și aminte de sfântul patriarh Avraam și soția lui, cinstita Sara, care, la bătrânețe, a născut fiu pe Isaac, după făgăduință. Dar, la această vrednicie nu au ajuns, până ce nu au rugat pe Dumnezeu, în amărăciunea sufletului lor, cu mult post și rugăciune.

Sfântul și dreptul Ioachim a fost din seminția lui Iuda, trăgându-și neamul din casa lui David împăratul, iar Sfânta Ana din seminția lui Levi, din neamul lui Aaron.

Maica Domnului a fost rodul rugăciunilor și frângerilor inimii părinților ei, un rod al îndurării lui Dumnezeu, un copil dorit, cerut și dobândit prin rugăciune. Un copil cu o chemare dumnezeiască pe umeri: chemarea de a fi mama care a dat trup de om lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru Iisus Hristos.

Icoana bizantină reprodusă, respectă trăsăturile stilistice ale "Școlii cretane" cu o detaliere narativă pe trei registre orizontale, demonstrând academismul școlii athonite din secolul XVI.

Chipurile Sfinților Părinți, de o frumusețe convențională, indicându-li-se vârsta, expresivitatea veșmintelor bizantine, încununată de culorile supuse raționamentului, susținând în

eter pe Sfânta Fecioară a cărei siluetă se decupează în culori clare pe fondul luminos, aducând fluiditatea tematicii. În registrul inferior este detaliată narativ genealogia Fecioarei, arbore stilizat, crescând din trupul lui Avraam și ridicând spre cer, spre puritate și spre auriul luminii curățenia Sfintei Fecioare.

Personajele au gesturi largi, demonstrative, de o gravitate solemnă. Paleta este formată din roșu – potolit, albastru fără

stidențe, brunul și violetul eleganței și venerației, reliefate pe galbenul auriu al fondului.

M-am încumetat cu smerenie, eu Suzana – Ana Metea, să zugrăvesc icoane dragi sufletului nostru spre aducere aminte a fericitelor sărbători ortodoxe românești.

Prof. Suzana-Ana Metea
pictor iconograf săcelean

“ARTA ÎNFRĂȚIRII”

În ultimile luni, mass-media a difuzat numeroase știri referitoare la înfrățirea municipiului nostru cu orașul normand VIRE. Veți spune că este sarcina presei, a radioului și televiziunii să ne informeze prompt și corect, cu tot ceea ce se întâmplă în comunitățile noastre locale. Și revista noastră locală a relatat în mai multe numere despre evoluția acestei înfrățiri.

Nu intenționez să vă încerc răbdare relatându-vă cum ne-am împrietenit ne cu francezii, cum ne-am făcut vizit reciproc timp de aproape zece ani și cum am reușit să topim în curentul încrederii și admirației reciproce multel resentimente care ne animau pe toți.

M-am gândit că ar fi interesant să vă prezint, pe scurt, ceea ce francezii numesc “L'art du jumelage” (Art înfrățirii). Unii concetățeni din orașul nostru se întrebă: “ce nevoie avem noi de o asemenea înfrățire?”; “la ce ne folosește nouă o asemenea înfrățire?”.

Vă rog să-mi permiteți să nu vă răspund direct la aceste întrebări. Sper că din ceea ce urmează să puteți să vă răspundeți singuri.

Ca orice țară cu o lungă tradiție democratică, Franța a reușit să reglementeze funcționarea ansamblului social, economic și cultural prin legi organice și regulamente clare și cuprinzătoare. Legile franceze care fac referire la înfrățire sunt: Legea din 6 februarie 1992 și Legea nr.92-645 din 13 iulie 1992. Iată câteva din prevederile acestor legi:

1. Definierea conținutului înfrățirii: “înfrățirea este un angajament a doi sau mai mulți parteneri care sunt obligați să-și fixeze obiectivele și prioritățile de cooperare pentru mai mulți ani”.

2. Realizarea primelor contacte: “Una dintre cele două comune trebuie să invite o delegație restrânsă (de la 3 la 6 persoane) din comuna parteneră. Vor face parte din această delegație Primarul, Vice-primarul, Președintele comitetului de înfrățire și una, două persoane ale lumii asociative din comună” (În Franța, în mod oficial, orice oraș este numit **comună**). De pe acum partenerii sunt îndemnați să discute modul cum vor organiza înfrățirea și să-și fixeze câteva obiective de perspectivă.

3. Conținutul celui de-al doilea contact: “Cu ocazia acestei vizite cele două delegații vor fixa calendarul acțiunilor viitoare: întâlnirea dintre asociațiile (sportive, culturale) care vor mobiliza cetățenii în vederea înfrățirii; programul ceremoniilor oficiale din fiecare localitate, textele Jurămintelor de înfrățire, componența delegațiilor, organizarea primelor schimburi de tineri.”

4. Organizarea ceremoniilor: “Ceremoniile vor avea loc succesiv în fiecare dintre cele două comune. Se vor alege date care permit organizarea unei manifestări populare la care va putea lua parte cel mai mare număr de locuitori.”

5. Protocolul ceremoniei oficiale: “Desfășurarea clasică este următoarea:
- primirea delegațiilor la Primărie și predarea simbolică a cheilor orașului
- defilarea delegațiilor până la locul

ceremoniei

- ridicarea drapelului celor două țări și intonarea imnurilor naționale și europene.

Acest protocol are un caracter orientativ și trebuie adaptat împrejurărilor concrete, tradițiilor locale și regulilor de protocol ale fiecărei țări”

6. Jurământul înfrățirii: “Acesta va fi redactat în fiecare din cele două limbi și va trebui să exprime voința comună a celor două comune. El este baza juridică care va permite comunelor să finanțeze activitățile specifice înfrățirii..

După semnarea celor două Jurămintele, înfrățirea abia începe. Ceremoniile oficiale nu sunt decât o mică parte din activitatea ce va urma.”

Iată, stimați cititori, câteva din regulile pe care le-a avut de respectat și comunitatea noastră, pentru a se putea înfrăți cu orașul Vire. Personal sunt bucuros să vă comunic că municipiul nostru a făcut față cu brio acestor încercări, fapt atestat sincer de către prietenii noștri francezi. Îmi permit, de asemenea, să vă aduc la cunoștință și textul original al Jurământului de înfrățire, text care a fost acceptat de către aleșii ambelor orașe.

continuare

“ARTA ÎNFRĂȚIRII”**Carta de înfrățire între****Vire (Franța) și Săcele (România)****În primărie, marți șapte mai două mii doi.****Noi****Jean – Yves Cousin, Consilier General, Primar al orașului Vire,****Și****Gheorhița – Petre Mutu, Primar al orașului Săcele****desemnați liber de către voturile concetățenilor noștri, convinși că răspundem aspirațiilor profunde și nevoilor reale ale locuitorilor noștri, considerăm:***** că lumea trebuie să se extindă într-un spirit frățesc,***** că această lume nu va fi cu adevărat umană decât atunci când oamenii vor trăi în orașe libere.****În această zi, ne luăm angajamentul solemn:***** să ne menținem legăturile permanente între municipalitățile noastre***** să favorizăm în toate domeniile schimburile între locuitorii lor, în continuarea relațiilor de prietenie născute acum nouă ani.***** să dezvoltăm printr-o mai bună înțelegere reciprocă, sentimentul viu al fraternității europene.***** să ne unim eforturile pentru a ajuta, pe măsura deplinătății mijloacelor noastre, la succesul acestei necesare inițiative de prietenie, de pace și prosperitate : unitatea europeană.****Jean-Yves Cousin****Gheorhița Petre Mutu**

Sunt convins ca nici una din posibilele explicații pe care le-aș fi putut aduce ca argument pentru înfrățirea orașului Săcele cu Vire, nu ar fi fost atât de completă ca textul conceput și aprobat de comun acord de către reprezentanții celor două comunități.

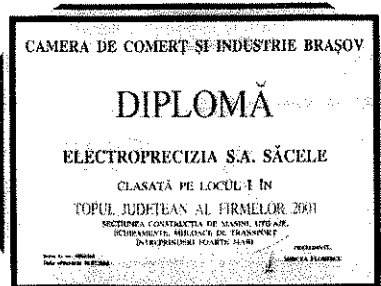
Nu pot să închei acest modest articol decât cu urarea “ Viața lungă prieteniei dintre cetățenii orașelor noastre!”

Prof. Dorel Cerbu**ELECTROPRECIZIA S.A.- O FIRMĂ DE TOP**

Camera de Comerț și Industrie Brașov a premiat în data de 18 iulie 2002 cele mai performante societăți comerciale brașovene în Topul Județean al Firmelor. Au fost luate în discuție societățile cu cele mai mari cifre de afaceri și cu cele mai bune performanțe economice obținute anul trecut.

Este o mândrie pentru toți săcelenii faptul că “ELECTROPRECIZIA S.A.”, unitatea etalon a municipiului nostru, a fost nominalizată printre ocupantele locului I, obținând următoarele distincții:

1. Diploma pentru locul I la categoria întreprinderilor foarte mari în ramura “Construcții de mașini, utilaje, echipamente, mijloace de transport”.
2. Diploma de onoare pentru situarea timp de 5 ani consecutiv pe locul I în Topul Județean al firmelor.
3. Diplomă pentru rezultate deosebite la export.

CAMERA DE COMERȚ ȘI INDUSTRIE BRAȘOV

Redacția P.S.

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI SĂCELE

În prima jumătate a mandatului obținut în anul 2000, Consiliul Local și conducerea Primăriei Săcele au reușit rezolvarea multor probleme care se impuneau pentru dezvoltarea municipiului nostru ca zonă industrială și economică. S-a reușit, în primul rând, atragerea unor investitori străini prin crearea de noi locuri de muncă. Este relevantă activitatea unei firme franceze care a creat în domeniul tricotajelor și lenjeriei intime peste 180 locuri de muncă, urmând ca numărul acestora să ajungă în viitorul apropiat la 500. Unele societăți mici și mijlocii au mai atras în sectorul lor de activitate peste 100 de salariați, ceea ce nu este de neglijat. În perioada imediat următoare, va fi dat în folosință complexul agroturistic "Hanul Mureșenilor", care va absorbi peste 80 de salariați și există preocupări serioase pentru dezvoltarea turismului, în speciale Valea Gârcinului, unde s-ar putea construi un complex turistic, apelându-se la o variantă de acces prin Valea Cernatului pentru a ocoli cartierul de romi din zonă.

În prezent este în derulare un program de construcție de locuințe prin ANL, care cuprinde realizarea a 96 apartamente și garsoniere în cartierul Ștefan cel Mare, acestea urmând să fie finalizate până la sfârșitul anului.

Îmbunătățirea și modernizarea sistemului de canalizare și a drumurilor a constituit o preocupare permanentă. S-au modernizat canalele de pe străzile Canalului, George Coșbuc și Libertății, vor continua lucrările de canalizare a tronsonului F-Baciu (cca. 40 miliarde lei), s-au realizat reparații la drumurile publice, pietruire și betonări, se află în fază avansată lucrările de modernizare a celor două piețe agro- alimentare, s-a îmbunătățit iluminatul public, în condițiile în care costurile la energia electrică implică sume considerabile, de sute de milioane de lei.

Primăria a urmărit asigurarea de condiții deosebite de învățătură în cele 17 unități școlare gestionate. Astfel, s-au realizat lucrări de dotare și igienizare de 72 milioane de lei la Șc. Gen. Nr. 1, de 25 milioane lei la Școala Generală nr. 2, s-au cheltuit 83 mil. lei pentru reparații sobe și acoperiș la Școala Gen. Nr.3, 450 milioane lei pentru renovare zidărie și acoperiș și zugrăveli interioare și exterioare la Șc. Gen nr. 4. Au fost necesare 25 milioane de lei pentru lucrările de placat trepte la Liceul Construcții, s-au alocat 15 mil. lei pentru reparații la Liceul Zajzoni.

În vederea atragerii de resurse financiare s-au depus documentații pentru

programele RICOP și SAPARD și s-a obținut aprobarea finațării pentru realizarea colectorului canalizării sectorului F, a cărei investiție ajunge la 300.000 de euro, precum și programul suplimentar de aducțiune a gazelor naturale la Brădet, în valoare de 22.000 euro.

Hotărâri ale consiliului Local

1. Hotărâre privind aprobarea documentației pentru efectuarea stemei municipiului Săcele.
2. Hotărâre privind actualizarea nivelului chiriilor spațiilor locative cu altă destinație decât cea de locuință, din fondul locativ de stat.
3. Hotărâre privind aprobarea suplimentării bugetului local pe 2002.
4. Hotărâre privind transmiterea în folosință către Compania Națională de Investiții a terenului situat în cartierul Ștefan cel Mare pentru construirea unei săli de sport, tip A.
5. Hotărâre privind acordarea titlului de cetățean de onoare al municipiului Săcele unor personalități din domeniul științei și culturii românești.

PRIMĂRIA SĂCELE, LA ÎNĂLȚIME !

SCRISOARE DESCHISĂ

Către Primăria Municipiului SĂCELE, Jud. Brașov
Domnule Primar Petre Gheorghită-Mutu,

Participanții la lucrările celei de a 98-a Adunări Generale a Asociațiunii Transilvane pentru Literatură Română și Cultura Poporului Român-ASTRA- cu sediul la Sibiu, vă aduc cele mi calde mulțumiri și onoruri pentru modul mgistral cum ați reușit să organizați festivitățile ocazionate de vizita delegației noastre la Săcele, în ziua de 21 septembrie 2002.

Vă spunem drept că rar ne-a fost dat să asistăm la o asemenea impunătoare și ireproșabilă desfășurare de forțe ale unei comunități locale în sprijinul total oferit identității culturale și spirituale românești. Vă felicităm pe dumneavoastră și vă rugăm să transmiteți sincera noastră grațitudine P.C. preoți, profesorilor și elevilor de la cele două licee, domnilor consilieri ai Primăriei, tuturor celor ce ne-au înconjurat cu atâta căldură, dar mai ales domnilor: Academician Alexandru Surdu, Ing. Constantin Zavarache, Ing. Claudiu Roșculeț, Jurist Liviu Pandele, doamnei Dr. Ligia Fulga și domnilor profesori Liviu Dârjan și Petru Istrate care n-au pus numai umărul la reușita acestei impunătoare manifestări patriotice dar mai ales marele și alesul lor suflet românesc.

Ne-a plăcut cu totul deosebit excepționala prestație a membrilor Ansamblului "ASTRA" condus de domnul Gheorghe Debu.

Am citit undeva că el este mândria săcelenilor. Vă asigurăm că de ieri, 21.09. a.c este fala României și-l rugăm pe Bunul Dumnezeu să-i dea tărie și să-i mențină vigoarea cu care ne-a vrăjit și ne-a făcut să nu-l uităm curând.

Pe toți săcelenii, care ne-au oferit acea zi de sărbătoare a comunității, îi îmbrățișăm dorindu-le sănătate și succese remarcabile, deoarece am observat că au rezerve inepuizabile.

Încă o dată vă mulțumim și vă acordăm nota 10 (zece) cu felicitări!

Semnează Prof. Univ. dr. mat. Dumitru Acu, președintele ASTREI și cei 75 de participanți la Adunarea Generală din 21.09.2002:

Handwritten signatures and names of the participants and the president of ASTREI, Prof. Univ. dr. mat. Dumitru Acu, arranged in three columns. The signatures are in various styles, some with dates and names written next to them. The text is dense and covers most of the lower half of the page.

N.R.: Textele publicate la rubrica "OPINII" conțin părerile semnatarilor și nu angajează atitudinea redacției față de temele propuse sau opiniile autorilor

SĂCELENI, OARE NE-AM FĂCUT DATORIA?

Trăim vremurile aspre ale unei tranziții fără sfârșit, obositoare, care ne-a stors multora dintre noi ultimele urme de entuziasm, de încredere și de dragoste față de valorile perene ale umanității. Mulți s-au obișnuit să privească nepăsători, fără a fi deloc impresionați, la tot ce se petrece în jurul lor. Vedem, auzim, ne revoltăm sau compătimim, dar rămânem simpli spectatori. Nici măcar nu ne entuziasmăm. Cel puțin, spectatorii aplaudă sau fluieră. Nu facem nici măcar asta. Privim cu ochi măriți, de copii naivi, la cele ce ne înconjoară și rareori, mai mult pe la colțuri sau între patru ochi, reușim să ne exprimăm o opinie, să luăm o atitudine față de ceea ce nu ne place la realitatea din jur.

Ne lăudăm, noi săcelenii, cu datinile și moștenirea lăsate de strămoșii noștri, cu realizările deosebite și faima națională a unora dintre iluștrii noștri înaintași. O facem cu mândrie și pe bună dreptate. Ne saltă inimile de bucurie când știm că pe aceste meleaguri s-au născut și au trăit personalități omagiate de cele mai înalte foruri de cultură din țară, că din acest pământ binecuvântat și-au tras seva creației de excepție, din diferite domenii, personalități de prestigiu ale poporului român.

Este oare de ajuns să ștergem doar, din când în când, praful de pe aceste amintiri prețioase? Oare nouă, celor de astăzi, nu ne-a mai rămas nimic de făcut pentru a păstra și a spori averea moștenită, pentru a adăuga, fiecare după posibilitățile sale, un strop de lumină la tezaurul inestimabil pe care l-am primit de la

srămoșii noștri?

Nu sunt simple întrebări retorice. Sunt argumente care să ne determine să reflectăm la faptul că și noi avem o datorie de împlinit față de evoluția materială și spirituală a acestor locuri în care ne-am născut.

Este bine cunoscut faptul că mocanii săceleni au fost întotdeauna sprijinitori de nădejde ai vieții spirituale, că întreaga lor viață, generație după generație, au rămas în conștiința celorlalți ca adevărați stâlpi ai ortodoxiei, că și-au condus existența după prceptele moralei creștine, ale credinței moștenite din tată în fiu. Au luptat din greu, cu timpurile și vremelnicele stăpâniri ale acestor locuri, pentru păstrarea credinței în care s-au născut și au reușit, nu fără sacrificii imense, să înzestreze aceste meleaguri cu sfinte lăcașuri de închinăciune trainice, frumos împodobite și menite să înfrunte vecurile, pentru ca ei și urmașii lor să aibă unde să aducă mulțumire lui Dumnezeu pentru toate câte El, în bunătatea Lui, a vrut să le dăruiască. Mai mult, cu mărînimia caracteristică, au ajutat și pe alții să-și ridice biserici și mănăstiri convinși fiind că numai credința în Cel

Atotputernic îl poate ajuta pe om să se îplinească și să trăiască curat și demn.

Din dragoste și credință s-au ridicat, pentru veșnică dăinuire parcă, cele șapte biserici ortodoxe din Săcele, intrate, unele dintre ele, datorită vechimii, valorii arhitectonice și picturilor interioare în patrimoniul istoric – cultural național.

Este și cazul bisericii cu hramul "Sfânta Adormire" din Satulung, adevărată catedrală a Săcelelor, înzestrată cu o minunată pictură

continuare

continuare

SĂCELENI, OARE NE-AM FĂCUT DATORIA?

interioară realizată de distinsul pictor ardelean Mișu Pop, ajutat și de un pictor italian Airoidi, care, după spusele lui G. Moroianu, se pare că ar fi pictat numai chenarele. Această biserică a fost declarată monument istoric tocmai pentru frumusețea picturii pe care au admirat-o numeroși oameni de cultură străini declarând cu toții că noi săcelelenii "avem în ea o comoară de artă de mare preț și cum rar se vede". Se pare că pictura lui Mișu Pop l-a inspirat și pe Keber, cel ce a realizat în 1936 frescele minunate ale bisericii noi din Turcheș.

Dar timpul a trecut și și-a lăsat patina neiertătoare și asupra sfântului lăcaș. Biserica este la fel de impunătoare, au mai fost făcute unele reparații și amenajări prin grija preoților parohi și cu sprijinul credincioșilor, dar mai ales al unor sponsori binevoitori.

Cu toate acestea, punctul forte al acestui lăcaș de închinăciunea, pictura, a avut de suferit inerent de-a lungul timpului. Frescele, altădată luminoase, pline de căldura culorilor au căpătat o umbră, asemenea oglinzilor aburite, și-au pierdut din forța de expresie inițială. În plus, sunt amenințate și de degradarea, pe porțiuni întinse, a pereților pe care au fost zugrăvite.

Iată motive suficiente pentru ca noi, cei care suntem urmașii ctitorilor sfintei biserici și toți credincioșii care primesc Lumina Evangheliei între zidurile ei, să reflectăm atent și să facem ceva pentru ca această comoară artistică a Săcelelor să fie readusă la valoarea inițială.

Până nu este prea târziu, pentru că timpul lucrează în defavoarea ei și trecerea lui este implacabilă. Se impune deci restaurarea, de către oameni de specialitate, a picturii lui Mișu Pop. Mâini atente și pricepute, cu dragoste față de actul artistic, pot scoate din amănunțime personajele biblice care astăzi ne privesc triste, de sub straturi de fum și praf. Dar pentru aceasta este nevoie de multă voință, de unirea noastră, a tuturor, pentru a putea acoperi costurile mari ale unei asemenea întreprinderi. Căi prea multe nu

sunt pentru că, în condițiile actuale, nu se poate spera prea mult în fonduri bugetare. Singura cale este voința noastră de a contribui la păstrarea acestei valori inestimabile, pe care am primit-o și la care alții de pe alte meleaguri, nici n-ar îndrăzni să speră că ar putea-o avea.

Iată de ce îndrăznesc să vă propun să ne unim eforturile, să contribuim, fiecare după posibilități, la restaurarea celor 64 de fresce ale bisericii. O familie sau mai multe familii și-ar putea alege una sau două fresce pentru care să suporte cheltuielile de restaurare și astfel efortul financiar s-ar împărți între cei care vor și pot să urmeze exemplul și dăruirea înaintașilor noștri cu care ne mândrim, dar ale căror fapte le urmăm prea puțin.

Tot cu acest prilej s-ar putea realiza și un alt vis al câtorva membri actuali ai Asociației "Izvorul." S-ar putea recondiționa cele câteva cruci vechi de două secole ale ctitorilor bisericii, cruci care acum zac scufundate pe jumătate în pământul cimitirului. Ele sunt, la rândul lor, valori inestimabile ale trecutului nostru, inscripțiile în slavonă, aproape ilizibile acum, aducând mărturie despre srâmoșii noștri care au pus bazele bisericii pe care ne-au transmis-o spre păstrare și cinstire. Aceste cruci, curățate și reparate, ar putea fi montate în peretele exterior al bisericii, sporindu-i valoarea, arhitectonică și istorică, iar pentru noi aceasta ar constitui un frumos act de recunoștință față de cei care, la fiecare Sfântă Liturghie, sunt pomeniți, întru veșnica amintire, în sfântul altar.

Să căutăm deci cu toții, pe cât ne stă în putință să ne apropiem sufletele, să le înfrățim și să purcedem la această măreață lucrare pentru că, așa cum spunea distinsul profesor Virgil Onițiu: "Nimic nu înalță sufletul omului ca săvârșirea unei fapte bune. Cel mai mic și mai trecător bine...ne înalță sufletește și ne ridică peste nivelul oamenilor de rând. O faptă mare de dragoste este ca soarele care încălzește pe toți deopotrivă."

Horia Bârsan

VARIAȚIUNI MEDITATIVE LA “LUPUL SINGURATIC”

1. În luna mai a.c. am trăit surpriza de a fi invitat la festivitatea de deschidere a localului de divertisment “Lupul Singuratic” de pe bulevardul G. Moroianu. Invocarea numelui cărturarului săcelean în invitație, mi-a condus gândurile spre rememorări legate de locul și importanța cafenelelor, hanurilor, restaurantelor, cazinourilor, chiar și al cârciumilor din trecut iar azi, de ce nu, a barurilor, poate și a altor “locuri” de întâlnire și petrecere între conviețuitori, stimulate și întreținute de licori alcoolice, fum de tutun, cafea ori alte “tării vorbite”. Însuși eminentul intelectual George Moroianu (nu Gheorghe, cum persistă cu încăpățănare, pe firmele a cel puțin două “localuri” din urbea noastră) a fost unul dintre susținătorii, animatorii și uneori prezentul în localul din Brașovul secolului al XIX-lea, numit “Casina Română”, înființat însă de prin anii 1835 – 1836 și care a dăinuit ca o frumoasă tradiție Transilvăneană până în 1946 – 1948.

2. Era-“Casina Română”- un loc aparte de divertisment și consum, un fel de “hibrid nobil” cu nume modest, derivat probabil, din pretențiosul “cazinou” întâlnit până azi în lumea vieneză, din îmbinarea fericită dintre un “local” de consum (bar, cafenea etc.), portaltoiul, cu un “altoi” constând din activități cultural-spirituale, care, prin esența lor social-patriotică, erau orientate spre cultivarea și rezolvarea unor interese ale românilor din Transilvania, aflată în acea vreme, sub opresiuni Austro-Ungare. Aici aveau loc discuții cu conținut elevat, lansări de idei-probleme, se căutau soluții, se formulau țeluri, se exprimau aspirații și proiecte cu privire la interese comunitare românești și de altă natură din domenii accentuat spirituale (culturale, moral-civice, politice, filozofice, varii arte, religie s.a.). Prin statut (“Regulamentului...”elaborat de G. Barițiu, marele tribun român de la 1848) casina era un loc de “însoțire culturală și petrecanie” susținută de bogați, nu numai cu averi materiale, cine știe cum și pe ce căi dobândite, ci de oameni bogați și spiritual, cu mult suflet pentru emanciparea românilor, dornici să se cultive. La o cafea “fumată”, o “tărie vorbită”, uneori și cântată cu doine, cântece de dor și jale, de revoltă ori de entuziasm patriotic se învăța cultura în slujba neamului. În jurul unei partide de șah, de table, de biliard, cărți de joc etc., comesenii se informau reciproc, schimbau păreri, idei, aflau “mersul istoriei” de prin ziarele vremii, ascultau conferințe, dezbateri aprinse pe teme care “fierbeau” în mintea și sufletele românilor. Într-un asemenea climat a cunoscut I.L.

Caragiale poeziile lui O. Goga și nu s-a ridicat de la masă până nu le-a devorat, pe multe din poeziile “poetului națiunii noastre” declamându-le “amicilor” din jurul său. Se prezentau cărți, articole fulminante din presă, se lansau cântece și cu deosebire se veseleau prin glume, snoave și alte subtilități spirituale care, se pare nu supărau pe cei vizați.

3. “Casina Română” din Brașov a fost un fel de “instituție înainte mergătoare” a Astei (Asociația Transilvăneană pentru Literatura Română și Cultura Poporului Român), servind românismul ca o puternică oază și sursă de cultură pentru cei ce o frecventau și o susțineau. Subliniem faptul că în acea vreme (sec.XIX), aici în zona Brașovului, românii bogați erau cu multă dare de mână pentru emanciparea fraților având ca țel Unirea cu Țara. Calea cea mai sigură și tolerată de autorități, atunci, erau căile culturii. Numai așa ne putem explica Bisericile românești, adevărate monumente în zona Brașovului, cu deosebire cele din satele săcelene, prețuirea de care se bucurau aici preoțimea, intelectualii, cartea, publicațiile, casele de cetire, mișcarea artistică de amatori.

Atunci, la un astfel de local, chefurile, băutura, mâncarea, jocurile sociale, dansul, cântecele erau doar “provocarea” și cadrul de derulare pe fondul cărora se iniția, manifesta și dezvolta cultura Română, se promova de fapt emanciparea Românilor.

Am fost tentați să “zărim” în intențiile patronului și în “cadrul” cu decorațiunile “Lupului Singuratic” mugurii unui local de divertisment pentru tinerii de azi mai cu seamă, asemănător prin misiunea sa cu cel al Casinei de odinioară. Acum pare-mi-se că spiritul “Astei” autentic trebuie să reînvie și să fie cultivat pentru nevoile de azi ale Țării.

Investițiile din cultură nu sunt risipă dacă nu se fac din ele risipă ori motive de risipă. Sponsorizarea celor de azi care dețin puterea economică ar trebui orientate cu mai multă clarviziune politică spre instituții și fapte în măsură să promoveze cultura contemporană: cărți, publicații tehnice de informare, lăcașuri de cultură cât mai diversificate: librării, videoteci, cinematografe, cluburi, inclusiv locuri de divertisment unde bunul simț, moralitatea și arta să troneze.

Prof. Andronic Moldovan

“IZVORUL”.....RECE!?

Într-unul din numerele trecute ale revistei mi-a fost publicată opinia referitoare la revistă. În finalul acestui articol îmi exprimam speranța că editorii nu vor rămâne încremeniți în proiect și vor moderniza revista atât tehnic cât și în ceea ce privește conținutul. Din semnalele pe care le-am primit, articolul a avut ceva ecouri. Tocmai de aceea, deși nu sunt deosebit de familiarizat cu istoricul Asociației “Izvorul”, am acceptat propunerea de a-mi face cunoscută opinia referitoare la activitatea prezentă a asociației.

Deși Săcelele este un oraș mic locuitorii săi, sau cel puțin o parte a lor, se mândresc cu statutul de municipiu. Pe lângă alte beneficii și responsabilități acest statut obligă și la o viață culturală deosebită. Alături de “ASTRA”, singura asociație românească cu un asemenea profil în Săcele este Asociația Cultural-Sportivă “Izvorul”.

De la bun început trebuie să remarc faptul că dubla preocupare este cel puțin împovărătoare pentru membrii *activi* ai asociației. Nu cred că obiectivele sale de la 1922, anul înființării, mai sunt întru totul de actualitate. Astfel, a avea preocupări atât sportive cât și culturale – ceea ce nu este deloc rău – și a iniția acțiuni serioase și de reușită în ambele domenii mi se pare cel puțin dificil. În cei trei ani de când predau la liceul Victor Jinga (fost Electroprecizia) nu am auzit , exceptând “Balul placintelor”, “Sântilia” și “Memorialul Ion Tocitu” – excelente de altfel – de existența altor manifestări de amploare desfășurate sub egida “Izvorului”. Cred că într-o vreme în care cultura nu mai are căutare, iar școala este tratată ca un rău mai mult sau mai puțin – mai degrabă mai puțin – necesar sau ca o gaură în bugetul statului, o asemenea asociație ar trebui să încerce să atragă tineretul spre cultură. Sau, în cazul în care s-ar prefera latura sportivă, să încerce să reînvie ceea ce se numea sportul de mase prin organizarea mai multor competiții școlare și nu numai.

Sunt conștient că pentru toate acestea, mai ales pentru acțiunile culturale, este nevoie de bani. Există două soluții. Una ar fi cea a

cotizațiilor. În fiecare număr al “Plaiurilor Săcelene”, pe copertile 3-4, sunt publicate numele membrilor cotizanți și sumele cotizate. Un simplu calcul demonstrează că în trimestrul I al acestui an 363 de membri au cotizat 9.365.000 lei, în medie lunar, 8.600 lei/persoană. Cu o asemenea cotizație nici nu-i de mirare că Asociația de-abia poate edita revista. Nu cred că pentru iubitorii de cultură o cotizație de 20-25.000lei/lună ar reprezenta un efort supraomenesc, iar cei care pot și doresc să cotizeze mai mult, cum este cazul câtorva membri, ar putea face donații. Cea de-a doua soluție ar fi cea a atragerii de sponsori.

Sunt convins că în rândul membrilor există și oameni de afaceri prosperi care, în numele sentimentelor ce-i leagă de comunitate și al respectului pentru cultură, ar putea fi convinși să sprijine Asociația în activitățile ei.

Pe de altă parte, însuși numele Asociației simbolizează ceea ce ar trebui să fie și să facă . Izvorul reprezintă o înnoire permanentă, ori eu mă îndoiesc că între membrii asociației s-ar afla foarte mulți tineri. Pe coperta “Plaiurilor Săcelene” se află cuvintele lui Victor Tudoran care, în 1934, dorea “să contribuim cu toată puterea noastră de *muncă tinerească* la ridicarea acestor plaiuri mocănești.” Și astăzi sunt destui tineri săceleni dornici să se afirme, entuziaști și cu dorință de muncă. Totul este să fie atrași și lăsați să-și expună ideile.

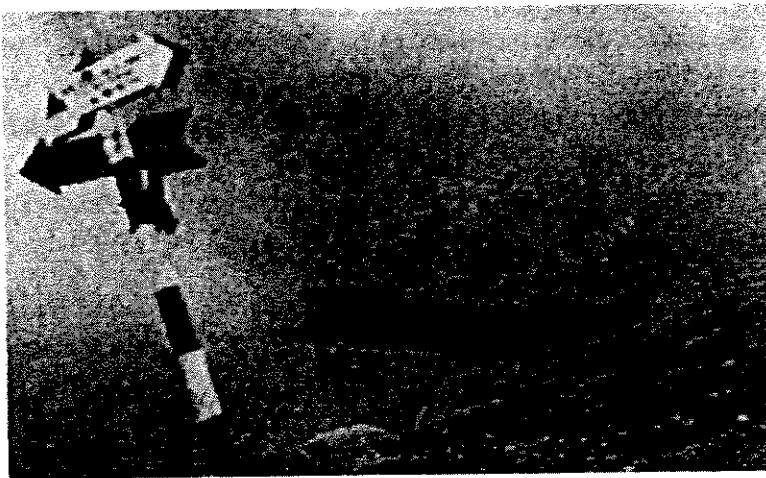
Fără a minimaliza eforturile și realizările actuale ale “picăturilor” “Izvorului cred că acesta nu ar trebui să se transforme într-un lac supus razelor evaporatoare ale soarelui. Asigurați “Izvorului” permanența prospețimii iar atunci valorile culturale și/sau sportive ale “plaiurilor mocănești” vor dăinui.

Prof. Radu Colt

VARIANTE PENTRU DRUMETII ÎN JURUL SĂCELELOR

Mirajul muntelui, ca orice țintă pe care ți se pare că n-o vei atinge niciodată, are două fațete: le dă putere și încredere celor curajoși, dar îi intimidează sau îi descurajează pe cei slabi sau fără condiție fizică.

Între Predeal și Brașov, masivul Piatra Mare ar fi un traseu mediu, accesibil pentru o categorie mai largă de turiști. Deși nu se numără printre culmile cele mai înalte din Carpați (altitudinea maximă este de 1843 m), Piatra Mare domină, de la cei peste 1200 m, depresiunea Brașovului sau, de la 700 m, platforma Predeal. Se poate

pleca din Săcele (650-700 m) de unde încep numeroase poteci marcate sau nemarcate spre zona înaltă. Altă variantă ar fi să pleci din Timișul de Sus (900 m), localitate situată în depresiunea Timiș, în sud-vestul masivului Piatra-Mare. De aici se poate ajunge la Cascada Tamina, zonă cu cinci rupturi de pantă, ce se succed sub forma unor trepte. Vă propunem un traseu minunat:

Cabana Dâmbul Morii (600 m) – Valea Daschia – Poiana Livada Mare – Poiana Șurii de Piatră (1630 m) - Piatra Scrisă – Vârful Piatra Mare (1843 m); timp de mers: trei ore și jumătate.

Cabana Bunloc (1000m) oferă o panoramă perfectă a Brașovului și a munților din jur. Se poate urca pe un drum forestier sau pe numeroase poteci marcate, în apropiere aflându-se telescaunul Baci-Bunloc. Pe lângă

cazare (20 locuri) se oferă doar bufet, locul având ca sursă de apă un izvor din împrejurimi. Din vestul culmii Bunloc, unde este așezată cabana, pornesc poteci marcate spre Săcele, Dâmbul Morii și zona abruptă a masivului Piatra Mare.

Cabana Dâmbul Morii (690 m), situată în nord-vestul masivului, dispune de 200 de locuri, cu apă curentă, încălzire centrală și restaurant. În preajma cabanei se află un oficiu poștal, dar și puncte de aprovizionare cu ceea ce este necesar într-o drumeție. Vara, tot aici funcționează și un strand.

Cei care vor să facă o drumeție în Munții Ciucașului, ajungând poate până la altitudinea lor maximă (vârful Ciucaș - 1950 m) este bine să știe că cel mai bun punct de plecare îl reprezintă Cabana Ciucaș, situată chiar în mijlocul munților. Aceasta oferă peisaje superbe, fiind totodată și startul celor mai bune trasee din zonă.

Redacția

ÎNTOARCEREA LA NATURĂ (II)

Continuăm informațiile noastre despre produse naturale cu prezentarea foarte pe scurt a unor aspecte legate de, “**radicali liberi**”, “**antioxidanți naturali**” și câteva realizări ale unor firme săcelene **medaliate cu aur** la **SALONUL PLANTELOR MEDICINALE MIERII ȘI TERAPIILOR NATURALE “NATURA – VITA”**, ediția 4-9 iunie 2001 București.

Radicalii liberi nu denumesc o nouă “grupare politică” cum am fi tentați să credem la prima auzire ci reprezintă numele generic dat de oamenii de știință unor substanțe deosebit de reactive cu un electron fără pereche (adeseori conținând oxigen), rezultate în organism în mod natural în timpul metabolismului alimentelor. Producerea acestor substanțe deosebit de nocive este favorizată de: **alimentele prăjite și cele cu adausuri de aditivi dăunători (E-uri dăunătoare sănătății), poluanții din aer, fumat, droguri, consum de alcool, stres, radiațiile ionizante, anumite medicamente chimioterapeutice, anestezice, pesticide, hidrocarburi aromatice, aldehide formice etc.**

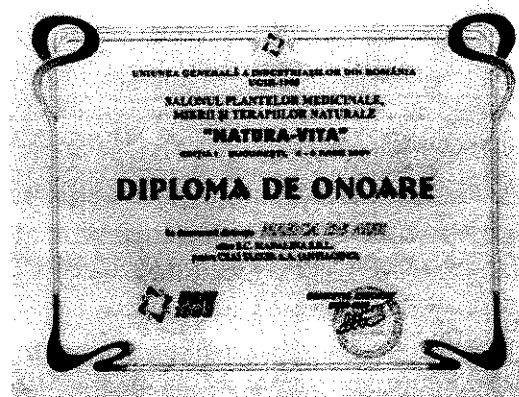
Oamenii de știință au denumit **radicalii liberi** ca “**bătăușii**” sau “**cușitarii**” moleculari de pe scena biochimică. Aceștia ‘**fură**’ fără discriminare electroni de la alte molecule pe care le transformă în forme potențial primejdioase și care se comportă la rândul lor ca **radicali liberi**, declanșându-se astfel o reacție în lanț. Uneori moleculele care au pierdut electroni capătă proprietăți noi – de exemplu devin insolubile. O acumulare de **radicali liberi** în corp este cunoscută sub numele de **stres oxidant**. Foarte pe scurt am putea afirma că radicalii liberi sunt forțe care provoacă tulburări grave în organism, ne produc suferințe, ne îmbătrânesc prea devreme și ne fură ani din viață.

Antioxidanții sunt reprezentați de o clasă de **substanțe active** deosebit de studiată în ultimele decenii ale secolului XX în laboratoarele Packer din California unde au lucrat cei mai bine cotați oameni de știință din domeniu care au reușit în cele din urmă să deslușească modul de acțiune a antioxidantilor în organism. O parte a acestui grup de substanțe active este produsă de corpul omenesc (mai ales în primii ani de viață), iar o altă parte se găsește în mod natural în multe alimente, în plante medicinale, legume, fructe etc. Aceste **substanțe active** numite generic **antioxidanți** lucrează împreună în corp, apărându-l de

distrugerile produse de **radicalii liberi** și ajutându-l să-și mențină sănătatea și vigoarea până la o vârstă înaintată. Se estimează totuși că, în jurul vârstei de 40 de ani, o bună parte a sistemului nostru antioxidant scade la cca. 50% din capacitatea inițială iar o dată cu înaintarea în vârstă această capacitate de autoapărare scade, ajungând la limite situate sub 5-10% în jurul vârstei de 60-70 de ani.

Apare așadar nevoia de a împrăști și a crește permanent sursa de antioxidanți care, prin controlarea radicalilor liberi, pot face diferența dintre viață și moarte și pot determina cât de repede și cât de bine îmbătrânim. Există dovezi științifice copleșitoare care demonstrează că aceia dintre noi care au o dietă bogată în **antioxidanți** și iau suplimente alimentare antioxidante, trăiesc o viață mai lungă și mai sănătoasă.

Oamenii de știință au descoperit de curând că dintre sutele de **antioxidanți** cunoscuți există câțiva speciali numiți “**antioxidanți de rețea**” care lucrează împreună, mărind cu mult puterea unul altuia, comportându-se ca un scut care ne protejează organismul împotriva forțelor care ne îmbătrânesc prea devreme și ne fură ani din viață. **Rețeaua antioxidantă** din organism este alcătuită din **5 antioxidanți cheie: Vitaminele C și E, Coenzima Q10, Acidul lipoic și Glutationul**. Acești antioxidanți speciali lucrează

împreună pentru a susține și a întări întregul sistem antioxidant de apărare. Când sunt combinați își măresc mult activitatea unul celuilalt, ei putându-se regenera unul pe celălalt după ce au stins un radical liber, extinzându-și astfel puterea antioxidantă. Mulțumită

continuare in pag. urm.

continuare

ÎNTOARCEREA LA NATURĂ

noilor informații despre antioxidanți și despre rolul lor în rețeaua antioxidantă, astăzi se poate trăi mai mult și mai bine, în corpuri sănătoase, puternice și viguroase, cu minți în stare de alertă și amintiri intacte acordând deplină încredere celor ce afirmă că **antioxidanții adaugă ani vieților noastre și mai ales adaugă viață anilor noștri**. Doctorul **Lester Packer** afirmă în cartea sa "Miracolul antioxidantilor" că **antioxidanții întinerească inima, întăresc sistemul imunitar, măresc puterea creierului și încetinesc procesul de îmbătrânire** iar doctorul William Regelson, coautorul bestsellerului **MIRACOLUL MELATONINEI**, afirma:

"Viața este ca flacăra unei lumânări iar antioxidanții o fac să ardă mai luminos și mai mult".

Pornind de la aceste rezultate ale cercetărilor științifice și de la o cercetare amănunțită a compoziției chimice a unor plante medicinale și aromatice, 2 firme din Săcele (S.C. MĂDĂLINA S.R.L. și S.C. NUTRACEUTICAL S.R.L.) au trecut la elaborarea unei grupe de ceaiuri ELIXIR care conțin în compoziția lor plante deosebit de bogate în antioxidanți naturali printre care se află și unii antioxidanți de rețea. Până în prezent au fost lansate pe piață ceaiurile ELIXIR AA (antiaging), ELIXIR AA (antiaging) dietetic, ELIXIR AD (antidiabetic), ELIXIR AO (antiobesity), ELIXIR AS (antistres) și cercetările continuă pentru a se introduce încă 5 produse noi până la sfârșitul anului. Avem plăcerea să vă informăm că la SALONUL PLANTELOR MEDICINALE, MIERII ȘI TERAPIILOR NATURALE "NATURA-VITA" – BUCUREȘTI, 4-9 Iunie 2001, S.C. MĂDĂLINA S.R.L. din SĂCELE a primit distincția **MARCA DE AUR** pentru **Ceaiul de CĂTINĂ** și pentru **Ceaiul ELIXIR AA (antiaging)**.

Ceaiul ELIXIR AA este un amestec de fructe și plante atent selectate pentru a obține un aliment bogat

în vitamine și antioxidanți destinat tuturor celor preocupați de a-și proteja organismul de efectele nocive ale radicalilor liberi, prevenind astfel îmbătrânirea prematură și instalarea unor boli grave. În compoziția acestui ceai intră:

- Fructe de măceș (bogate în **vitamina C** care: este un antioxidant în organism, ajută la fortificarea sistemului imunitar, la menținerea sănătății pielii și gingiilor, la producerea hormonilor secretați de glanda suprarenală, la absorbția fierului din surse vegetale etc.)
- Frunze de ceai verde (bogate în polifenoli cu proprietăți antioxidante puternice și inhibitoare ale cancerului, riboflavină, quercetină, caroten, vitamina C, acid malic, teofilină etc.)
- Fructe de cătină (bogate în vitamine hidrosolubile: C, P, K, B1-B9; vitamine liposolubile: A, E, F, D; aminoacizi, polifenoli, pectine, flavonoide, zaharuri, beta-caroten, microelemente etc.)
- Fructe de aronia (bogate în flavonoide)
- Fructe de fenicol (bogate în ulei esențial, acizi grași esențiali, flavonoide, vitamine, minerale etc.)
- Flori de hibiscus (bogate în flavonoide, vitamina C etc.)
- Cuișoare (au proprietăți aniseptice, antiemetice și afrodisiace).

Ceaiul ELIXIR AA DIETETIC conține, pe lângă componentele de mai sus, o plantă dulce, Stevia rebaudiana, care s-a dovedit a fi eficientă în reglarea glucozei în sânge. Mulți utilizatori ai acestei plante susțin că, ținând ceai sau frunze din această plantă dulce în gură, scade apetitul pentru tutun și băuturi alcoolice.

Foarte important de știut este faptul că deși este mai dulce decât zahărul această plantă **este practic lipsită de calorii** și poate fi folosită ca îndulcitor de persoanele care au restricție la consumul dulciurilor.

Extractul apos de la această plantă poate fi folosit la îndulcirea produselor de cofetărie și patiserie destinate persoanelor supraponderale sau diabeticilor.

Planta uscată mărunțită se poate presăra peste salate sau se adaugă în sosurile dulci. Compoturile și siropurile pot fi de asemenea îndulcite cu extract din aceeași plantă, eliminându-se riscul de fermentare.

Dr. Ing. Dumitru Lăzurcă

Președinte al Asociației Producătorilor de Plante Medicinale și Aromatice din România

TABEL NOMINAL

cu membrii cotizanți ai
Asociației cultural sportive
" Izvorul " - trimestrul III 2002

1	Roșculeț Claudiu	250.000	54	Rișnoveanu Paul	50.000	107	Dima Marcel	25.000	169	Nițescu Adrian	20.000
2	Săcelean Adrian	250.000	55	Robu Adrian	50.000	108	Dinu Popa	25.000	170	Oprea Ovidiu	20.000
3	Zavarache Constantin	250.000	56	Ștefănescu Dan	50.000	109	Dovâncă Marcel	25.000	171	Pari Iuliu	20.000
4	Costea D-tru	200.000	57	Taraș Ion	50.000	110	Drăgan Mircea	25.000	172	Păunescu Virgil	20.000
5	Tudose Aurel	150.000	58	Taraș Mircea	50.000	111	Drăgan Petre	25.000	173	Pelin Matei Alina	20.000
6	Atdeleanu Stelian	100.000	59	Teșileanu B. Barbu	50.000	112	Durbălău Ștefan	25.000	174	Peter Șara	20.000
7	Bodeanu Gheorghe	100.000	60	Vereș Mihai	50.000	113	Filipescu Dan	25.000	175	Petruțiu Emil	20.000
8	Gheorghiuță Mutu Petre	100.000	61	Comșa Traian	40.000	114	Filipescu Gheorghe	25.000	176	Plăiașu Constantin	20.000
9	Ionaș Andrei	100.000	62	Imre Gabor	35.000	115	Filipescu Octavian	25.000	177	Popescu Nechita	20.000
10	Lungu Constantin	100.000	63	Moț Teodor	35.000	116	Fodor Levente	25.000	178	Sabo Viorica	20.000
11	Sălișteanu Vasile	100.000	64	Stoe Emil	35.000	117	Ionaș Hajnalka	25.000	179	Stamate Gheorghe	20.000
12	Taraș Răzvan	100.000	65	Andronic Maria	30.000	118	Ivan Adrian	25.000	180	Stanciu Vasile	20.000
13	Ivan Gheorghe	85.000	66	Barbu Mircea	30.000	119	Ivan Daniel	25.000	181	Stancu Ion	20.000
14	Cârsteanu Serban	80.000	67	Bămeilă Bebe	30.000	120	Lața Vioreal	25.000	182	Șerbănescu Adrian	20.000
15	Șimon Robert	80.000	68	Bobancu Șerban	30.000	121	Leb Mircea	25.000	183	Șerbu Adrian	20.000
16	Bârsan Horia	75.000	69	Butu Mihai	30.000	122	Matepiuc Daniela	25.000	184	Șerbu Iulian	20.000
17	Eftimie Ioan	75.000	70	Cioroianu Aurelia	30.000	123	Măiereanu Florin	25.000	185	Teșileanu Costin	20.000
18	Lața Vasile	75.000	71	Diaconescu Adrian	30.000	124	Median Traian	25.000	186	Tocitu Viorel	20.000
19	Pană Aurel (Belgia)	70.000	72	Ghia Roxana	30.000	125	Mitrea Gheorghe	25.000	187	Ursuț Gabriel	20.000
20	Lupu Ștefan	60.000	73	Gologan Dan	30.000	126	Modest Zamfir	25.000	188	Zbarcea Maria	20.000
21	Avasilichioaie Ioan	50.000	74	Gomolea Dumitru	30.000	127	Munteanu Mihail	25.000	189	Balint Iuliu	15.000
22	Banciu Gheorghe	50.000	75	Gyurka Arpad	30.000	128	Munteanu Vasile	25.000	190	Bălan Corneliu	15.000
23	Banciu Neculai	50.000	76	Jerău Gheorghe	30.000	129	Năpăruș Camelia	25.000	191	Bilan Florin	15.000
24	Băieșu Florin	50.000	77	Kristaly Edith	30.000	130	Ocneanu Dan	25.000	192	Bija Ileana	15.000
25	Besoiu Marian	50.000	78	Lala Elena	30.000	131	Oncioiu Maria	25.000	193	Bucurenciu Alexandru	15.000
26	Beșchea Ioan	50.000	79	Lăcătuș Mariana	30.000	132	Oșlobanu Dan	25.000	194	Bucurenciu Georgeta	15.000
27	Bobeș Gabriel	50.000	80	Lodromăneanu Virgil	30.000	133	Pascu Liviu	25.000	195	Ciobanu Gabriela	15.000
28	Bobeș Gheorghe	50.000	81	Munteanu Cornel	30.000	134	Petrea Ștefan	25.000	196	Coman Jan	15.000
29	Bobeș Ioan	50.000	82	Muscă Nicușor	30.000	135	Poenaru Nicolae	25.000	197	Comșa Fulga Stelian	15.000
30	Bobeș Ovidiu	50.000	83	Nechifor Septimiu	30.000	136	Popescu Mihai	25.000	198	Donciu Ciprian	15.000
31	Bogeanu Alexandru	50.000	84	Pantazică Adriana	30.000	137	Roșculeț Abigail	25.000	199	Dragomir Danuț	15.000
32	Bratosin Canu Raluca	50.000	85	Paraipan Gheorghe	30.000	138	Roșculeț Mirela	25.000	200	Ene Gheorghe	15.000
33	Bratosin Sanda	50.000	86	Păsărică Claudiu	30.000	139	Rus Ionel	25.000	201	Ghișoiu Dorin	15.000
34	Butu Traian	50.000	87	Primăvăruș Victor	30.000	140	Spiru Gheorghe	25.000	202	Ghiuță Benone	15.000
35	Comșa Eugen	50.000	88	Rișnoveanu Ștefan	30.000	141	Stanciu Gheorghe	25.000	203	Grosu Cosmin	15.000
36	Cornea Ion	50.000	89	Stoicescu Nicolae	30.000	142	Șerbănuț Ioan	25.000	204	Ionescu Aurora	15.000
37	Crăciunescu Virgil	50.000	90	Taraș Octavian	30.000	143	Tamaș Adrian	25.000	205	Iordache Gabriela	15.000
38	Dogaru Aurel	50.000	91	Zaharescu Marius	30.000	144	Teodorescu Nicolae	25.000	206	Lencuța Cristina	15.000
39	Drăghici Valentin	50.000	92	Zangor Lucian	30.000	145	Tiucă Adriana	25.000	207	Median Valer	15.000
40	Ghinescu Horia	50.000	93	Alexandrescu Emil	25.000	146	Vamoș Aurelia	25.000	208	Mircioiu Lucian	15.000
41	Girceag Viorel	50.000	94	Alexandru Ion	25.000	147	Vlad Adriana	25.000	209	Mircioiu Sebastian	15.000
42	Ionel Adrian	50.000	95	Barbu Nicolae	25.000	148	Vlad Ioan	25.000	210	Moldovan Andronic	15.000
43	Jinga Victor	50.000	96	Barbu Petre	25.000	149	Voinea Dumitru	25.000	211	Morariu Gheorghe	15.000
44	Lața Ioan	50.000	97	Barna Ion	25.000	150	Andrei Sorin	20.000	212	Moraru Mircea	15.000
45	Moșoiu Alin	50.000	98	Bădan Jean	25.000	151	Bărbat Gheorghe	20.000	213	Moraru Victor	15.000
46	Munteanu Nicolae	50.000	99	Băieșu Roxana	25.000	152	Beșchea Dan	20.000	214	Neacșu Lucian	15.000
47	Munteanu Ștefan(Sibiu)	50.000	100	Bălan Nicolae	25.000	153	Boberschi Dan	20.000	215	Nicoară Florin	15.000
48	Nicolescu Alexandru	50.000	101	Beciu Ioan	25.000	154	Caloinescu Ioan	20.000	216	Prundeanu Liliana	15.000
49	Niculescu Gheorghe	50.000	102	Beșchea Florin	25.000	155	Ciubotaru Sergiu	20.000	217	Sarafie Ioan	15.000
50	Parea Alexandru	50.000	103	Calinic Puiu	25.000	156	Coliban Nicolae	20.000	218	Sorban Ștefan	15.000
51	Perciog Gelu	50.000	104	Cilu Mircea Valentin	25.000	157	Dincă Constantin	20.000	219	Stoian Emilia	15.000
52	Popa Virgil	50.000	105	Cojocneanu Olimpia	25.000	158	Dirjan Liviu	20.000	220	Teșileanu Emil	15.000
53	Popescu Constantin	50.000	106	Daneș Dumitru	25.000	159	Drăghici Aurel	20.000	221	Vasilache Gheorghe	15.000
						160	Ghia Petre	20.000	222	Vlad Mircea	15.000
						161	Gomolea Dumitru Jr.	20.000	223	Trîmbițaș Alexe	10.000
						162	Hausler Anca	20.000	224	Acsinte Petre	10.000
						163	Iordache Dumitru	20.000	225	Albuleț Victor	10.000
						164	Jinga Romulus	20.000	226	Andriși Monica Florica	10.000
						165	Kapui Elisabeta	20.000	227	Arhir Ioan	10.000
						166	Lăzurcă Dumitru	20.000	228	Arion Mircea	10.000
						167	Metaș Suzana	20.000	229	Avram Vasile	10.000
						168	Munteanu Dan	20.000	230	Balea Constantin	10.000

continuare

continuare				
231	Balica Maria	10.000	293 Nistor Liviu	10.000
232	Balint Gheorghe	10.000	294 Nistor Mihai	10.000
233	Bârsan Nicoleta	10.000	295 Nişescu Ion	10.000
234	Bârsan Teodor	10.000	296 Ocneanu Luca	10.000
235	Besoiu Gheorghe	10.000	297 Onacă Dan	10.000
236	Boboia Gheorghe	10.000	298 Onacă Vasile	10.000
237	Boghe Viorel	10.000	299 Onica Ioan	10.000
238	Bozoancă Liliana	10.000	300 Orez Ioan	10.000
239	Brinzea Maria	10.000	301 Orjan Ioan	10.000
240	Bucelea Hortesia	10.000	302 Panaete Ioan	10.000
241	Bucelea Victor	10.000	303 Pasăre Adrian	10.000
242	Bucurenciu Ana	10.000	304 Păiş Ioan	10.000
243	Bulat Elena	10.000	305 Pencu Haralambie	10.000
244	Bulat Florentin	10.000	306 Perciog Constantin	10.000
245	Buta Elena	10.000	307 Poenaru Ovidiu	10.000
246	Butu Ioan	10.000	308 Popovici Maria	10.000
247	Caian Pandrea Aurel	10.000	309 Pralea Radu	10.000
248	Carpin Victor	10.000	310 Raţă Mihai	10.000
249	Casapu Ştefan	10.000	311 Răglean Floarea	10.000
250	Clinciu Gicu	10.000	312 Rothosan Dionisie	10.000
251	Clinciu Nicolae	10.000	313 Scripcaru Bogdănel	10.000
252	Codreanu Elena	10.000	314 Simion Adriana	10.000
253	Comuş Tiberiu	10.000	315 Spîrchez Viorel	10.000
254	Copăcel Vasile	10.000	316 Stanciu Fănica	10.000
255	Cosma Maria Teodosia	10.000	317 Stanciu Ioan	10.000
256	Costea Ştefan	10.000	318 Szasz-Sebeşi Paul	10.000
257	Coşerea Vasile	10.000	319 Şeitan Adrian	10.000
258	Cozma Corneliu	10.000	320 Şeitan Mircea	10.000
259	Csabai Georgeta	10.000	321 Şendruc Maria	10.000
260	David Fănică	10.000	322 Şerban Corneliu	10.000
261	Debu Gheorghe	10.000	323 Şerbănuţ Florin	10.000
262	Dirjan Ştefan	10.000	324 Şerbu Cornelia	10.000
263	Dolea Emilia	10.000	325 Şipoş Ioan	10.000
264	Eftimie Verginia	10.000	326 Ştefan Remus	10.000
265	Filip Anca	10.000	327 Taflan Dumitru	10.000
266	Florescu Marian	10.000	328 Taflan Elena	10.000
267	Frăţilă Gheorghe	10.000	329 Tătaru Juliana	10.000
268	Fulga Nicolae	10.000	330 Teacă Mihai	10.000
269	Godeanu Roxana	10.000	331 Trandafir Marius	10.000
270	Gonţeanu Mihail	10.000	332 Trandafir Vasile	10.000
271	Guiu Ştefan	10.000	333 Turoţi Ioan	10.000
272	Iacob Ciprian	10.000	334 Ulea Angela	10.000
273	Ionescu Nicolae	10.000	335 Ursu Maria	10.000
274	Ioni Ştefan	10.000	336 Ursu Nicolae	10.000
275	Istodor Camelia	10.000	337 Vlad I. Adriana	10.000
276	Jinga Gheorghe	10.000	338 Zamfir Bogdan	10.000
277	Jipa Dorin	10.000	339 Zamfir Dan	10.000
278	Leşescu Mihai	10.000	340 Zamfir Radu	10.000
279	Lupu Florica	10.000	341 Zangor Nicolae	10.000
280	Lupu Nicolae	10.000	342 Zangor Traian	10.000
281	Măcelaru Ion	10.000	343 Brătianu Ghe.	5.000
282	Mătărea Ovidiu	10.000	344 Cenuşe Ioan	5.000
283	Median Dan	10.000	345 Giurgiu Camelia	5.000
284	Median Gheorghe	10.000	346 Gidea Aurel	5.000
285	Median Susana	10.000	347 Gologan Gelu	5.000
286	Miloiu Mirela	10.000	348 Manciu Ioan	5.000
287	Moldovan Valer	10.000		
288	Munteanu Mircea	10.000		
289	Nanciu Maria	10.000		
290	Nechifor Constantin	10.000		
291	Necula Dan	10.000		
292	Niculescu Nicolae	10.000		

ELECTROPRECIZIA

2212 Săcele - Braşov, str. Parcului 18
 Tel.: 40-268-27.33.33 fax: 40-268-27.39.48
 Serviciile sale - oferite prin
- SERVICE AUTO MAGAZIN Tel.: 268/ 33.93.65
- PASAJ COMERCIAL Tel.: 268/ 47.59.98

E/P

Feel The Power

ELECTROPRECIZIA

SPRE ŞTIINŢĂ

Materialele primite la redacţie nu se înapoiază.

Articolele privitoare la Săcele, Târlungeni, Zizin şi Purcăreni au prioritate.

Materialele ce se doresc a fi prezentate în coloanele revistei, precum şi alte informaţii despre revistă şi asociaţia cultural-sportivă "Izvorul", pot fi obţinute de la:

Ing. Taraş Octavian - str.G.Moroianu, nr.361, Săcele,
tel. 270519

Ing. Roşculeţ Claudiu - str.G.Moroianu, nr.353,Săcele,
tel.277290

Coloanele revistei rămân deschise tuturor acelor care, prin articolele lor, înţeleg să contribuie la cunoaşterea şi progresul acestor meleaguri.

REDACTIA

COLECTIVUL DE REDACŢIE

prof. VICTOR CARPIN, ing. TARAŞ OCTAVIAN,
ing. ROŞCULEŢ CLAUDIU, IOAN EFTIMIE
ec. MILU ALEXANDRESCU, ing. DAN ZAMFIR,
prof. NICOLAE MUNTEANU, prof. A. MOLDOVAN,
ADRIANA VLAD, ing. HORIA BÂRSAN